

รายงานการวิจัย

การเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
A COMPARISONS OF ATTITUDE AND AWARENESS ON COMPUTER LAW
OF STUDENTS IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ สิริจารุภัทร
ASSISTANT PROFESSOR PRASITTISAK SIRIJARUPAT

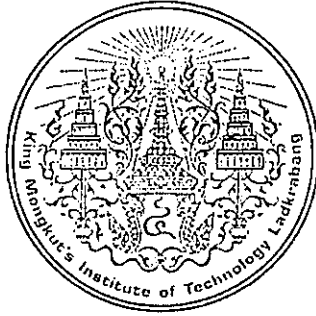
ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานการวิจัย

การเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
A COMPARISONS OF ATTITUDE AND AWARENESS ON COMPUTER LAW
OF STUDENTS IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริजारุภัทร
ASSISTANT PROFESSOR PRASITTISAK SIRIJARUPAT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 137775
วันเดือนปี 24 ก.ค. 2558

b.....	126989๕๗
i.....	

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญแผนภูมิ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 เจตคติ.....	7
2.2 ความตระหนัก.....	12
2.3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต.....	13
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	31
4.2 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา.....	33
4.3 การศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา.....	40
4.4 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา.....	46
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
5.1 สรุป.....	50
5.2 อภิปรายผล.....	52
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	55

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย.....	60
ภาคผนวก ข พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย..	27
3.2	เกณฑ์การให้คะแนนระดับเจตคติและความตระหนักของนักศึกษา.....	28
3.3	แสดงจำนวนข้อ ประเภทข้อความ และคุณภาพของแบบสอบถาม.....	29
3.4	เกณฑ์การแปลความหมายระดับเจตคติและความตระหนักของนักศึกษา.....	29
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	31
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน.....	33
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านลักษณะการกระทำผิด จำแนกเป็นรายข้อ.....	34
4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการบังคับใช้กฎหมาย จำแนกเป็นรายข้อ.....	35
4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จำแนกเป็นรายข้อ.....	36
4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการเผยแพร่กฎหมาย จำแนกเป็นรายข้อ.....	37
4.7	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	37
4.8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	38
4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	39
4.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน.....	40
4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ จำแนกเป็นรายข้อ.....	40
4.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ จำแนกเป็นรายข้อ.....	41
4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการเผยแพร่ข้อมูล จำแนกเป็นรายข้อ.....	42

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำแนกเป็น รายชื่อ.....	43
4.15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	44
4.16	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	44
4.17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	45
4.18	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์.....	45
4.19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน.....	46
4.20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ.....	46
4.21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
4.22	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	48
4.23	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	48
4.24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	49

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
2.1	ร้อยละของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ.....	16
2.2	ร้อยละของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับการศึกษา.....	17
2.3	ร้อยละของครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จำแนกตามภาค.....	18
2.4	จำนวนคดีตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ 2550 ตั้งแต่ปี 2550-2554.....	20

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร
พ.ศ.	2556
หน่วยงาน	สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์ 02-3298000 ต่อ 3759 โทรสาร 02-3298435

บทคัดย่อ

คอมพิวเตอร์มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ทั้งในแง่ของการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน ส่งผลให้มีการใช้คอมพิวเตอร์กันอย่างแพร่หลาย ในบางครั้งมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในทางที่มีขอบ จนก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชนทั่วไป ทำให้ต้องมีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้น ซึ่งนักศึกษาและประชาชนทั่วไปควรที่เรียนรู้และทำความเข้าใจเพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาเพื่อการเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และ/หรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ นักศึกษาปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 19,074 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อถือได้ด้านเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เท่ากับ 0.84, 0.94 และ 0.74 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) แล้วทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
4. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง

7. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : เจตคติ / ความตระหนัก / กฎหมายคอมพิวเตอร์ / เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต / นักศึกษาระดับปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title A Comparison of Attitude and Awareness towards Computer Law of Undergraduates at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher Assistant Professor Prasittisak Sirijarupat

Year 2013

Organization Department of Applied Arts, Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Chalongkrung Road, Ladkrabang, Bangkok 10520
Tel. 02-3298000 Ext 3759 Fax 02-3298435

ABSTRACT

The computer has increasingly been playing an important role promoting the livings of Thai people either in the aspects of professional management or daily survival. This development has particularly multiplied the expansion of computer and online participation throughout the society. Nonetheless, the general availability of computers has also inevitably resulted in the misapplication of the computer which extensively disrupts the national economy, social solidarity, and national security, while also depresses the public morality and peacefulness. Computer Crimes Act B.E. 2550, therefore, has been enacted against the commission of computer related offences, and it is obligated that Thai citizens realize their legal rights and prohibitions. In consequence, this study compared the attitude and awareness towards the Computer Law of students, with an objective to provide empirical information for pedagogical preparations and/or occupational trainings regarding the computer law.

The samples of this study were 500 undergraduates at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL) selected from 19,074 students in academic year 2013 using Multi-Stage Random Sampling Method. The research instrument was a three-part questionnaire examining the attitude towards the computer law, awareness towards the computer law and the attitude towards the internet usage, with Cronbach's Alpha Reliability Coefficient at 0.84, 0.94 and 0.74 respectively. The obtained data were analyzed using Standard Deviation, t-test, and One-Way ANOVA (F-test) through Multiple Comparison test, Scheffe's method. The findings of this study are as follows:

1. The overall and sectional attitudes towards the computer law of the students were at highly positive level.

2. The overall and sectional attitudes towards the computer law, regarding illegality, enforcement, and dissemination, of the students with different genders were significantly different at 0.05.

3. The overall and sectional awareness towards the computer law of the students were at high level.

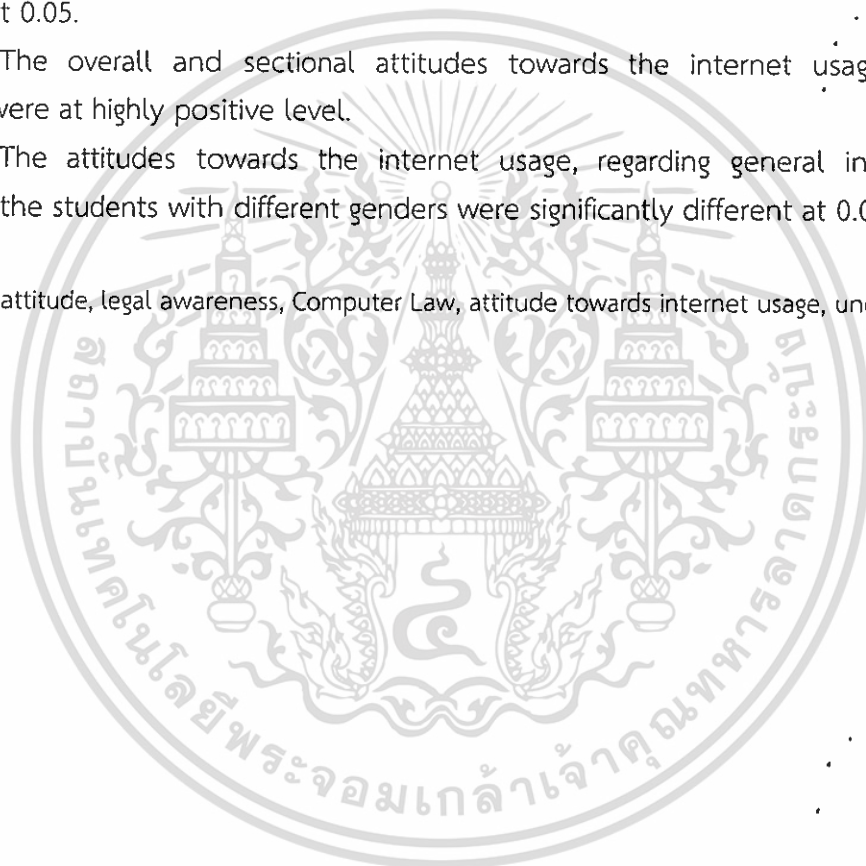
4. The awareness towards the computer law, regarding data distribution and internet usage, of the students with different genders was significantly different at 0.05.

5. The awareness towards the computer law, regarding data accessibility and computer system, of the students with different Grade Point Average was significantly different at 0.05.

6. The overall and sectional attitudes towards the internet usage of the students were at highly positive level.

7. The attitudes towards the internet usage, regarding general information search, of the students with different genders were significantly different at 0.05.

Keywords : attitude, legal awareness, Computer Law, attitude towards internet usage, undergraduate

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณเจ้าของผลงานทุกท่านที่ได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรมของรายงานการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบพระคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นบุพการี บูรพาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอน และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานการศึกษาที่ดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร

ผู้วิจัย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะสังคมปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวสู่ยุคสารสนเทศอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทต่อประชาชนในการใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลติดต่อสื่อสารได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็วและหลายช่องทาง เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีของคนไทยทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้วจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี และส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วในสังคมโลกาภิวัตน์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556) อินเทอร์เน็ตนับสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยมน้อย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาระบบจากการสื่อสารแบบทางเดียวมาเป็นการสื่อสารแบบสองทางที่ตอบโต้กันได้ทันที โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา สถานที่ และระยะทาง ผู้ใช้บริการสามารถสัมผัสกับข้อมูลหลากหลายรูปแบบทั้งข้อมูลข่าวสาร สถานการณ์ บทความ ข้อคิดเห็น ข้อวิจารณ์ ฯลฯ ได้ในเวลาเดียวกัน สื่ออินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นสื่อที่เป็นทางเลือกใหม่ของการสื่อสารที่ได้รับความนิยมจากคนไทย

จากรายงานการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2556 ของสำนักนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2556) ในส่วนของพฤติกรรมการใช้งานของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น พบว่า ภายในระยะเวลา 12 ปี นับตั้งแต่ปี 2544 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 76.3 และในการสำรวจครั้งนี้มีถึงร้อยละ 9.0 ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีชั่วโมงการใช้งานต่อสัปดาห์สูงถึง 105 ชั่วโมง ส่วนสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลในต่างจังหวัด มีสัดส่วนการใช้จากศูนย์ไอซีทีชุมชนหรือสถานที่ที่ภาครัฐจัดให้มากกว่าผู้ที่อาศัยในเขตเทศบาล และในกรุงเทพมหานคร ในด้านอุปกรณ์การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้มีแนวโน้มหันมาใช้อุปกรณ์ที่สามารถพกพาไปได้ทุกสถานที่มากขึ้น ทั้งสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ตพีซี นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มนักเรียนหรือผู้มีอายุน้อยกว่า 15 ปี และกลุ่มผู้สูงอายุ ใช้แท็บเล็ตพีซีในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอายุอื่น สำหรับผู้ที่เคยใช้บริการ Free WiFi ตามนโยบายรัฐบาลนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลในต่างจังหวัด มีความพึงพอใจในบริการดังกล่าวถึงร้อยละ 66.1 ซึ่งสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและในกรุงเทพมหานคร กิจกรรมการใช้เน็ตที่กำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การใช้งานโซเชียลมีเดีย ในขณะที่กิจกรรมหลักยังคงเป็นการรับส่งอีเมลและการค้นหาข้อมูล เช่นเดิม แต่เป็นที่น่ากังวลว่าในกลุ่มเด็กและเยาวชนยังคงนิยมใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกมออนไลน์และดาวน์โหลดเพลง/ละคร/เกม สำหรับปัญหาของการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความล่าช้าของการสื่อสารเป็นปัญหาหลัก สอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2556 ที่พบว่า มีจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ทั้งสิ้นประมาณ 63.3 ล้านคน ในจำนวนนี้มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 22.2 ล้านคน (ร้อยละ 35.0) และมีใช้อินเทอร์เน็ต 18.3 ล้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน (ร้อยละ 28.9) ผู้มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์สูงสุด คือ ร้อยละ 86.9 และใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 82.6 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556)

จากความนิยมในการใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบกับความมีเสรีภาพในการเข้าถึงและการส่งข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีมากกว่าสื่ออื่นๆ ทำให้ทุกคนสร้างและกำหนดเนื้อหาของตนเองในระบบอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้อาจมีการเข้าถึงในทางที่ไม่พึงปรารถนา รวมทั้งอาจมีการเผยแพร่เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม จนในที่สุดอาจนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จนกลายเป็นปัญหาสำคัญของของสังคมยุคสารสนเทศในปัจจุบัน สอดคล้องกับผลสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556) ที่ระบุว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ มีครัวเรือนต้องการให้ควบคุมเว็บไซต์ที่ลามกอนาจาร ร้อยละ 52.2 ควบคุมผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต/เกมออนไลน์ ร้อยละ 28.5 ควรมีบทลงโทษเด็ดขาดสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 22.4 ควบคุมการเผยแพร่ข้อความ เสี่ยง ภาพ ตัดต่อ ดัดแปลงภาพที่ทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ร้อยละ 16.5 มีมาตรการป้องกันการเจาะระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 13.5 และควบคุมการจดทะเบียนโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 9.1

จากความสำคัญของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและมีจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากทั้งในแง่ของการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บางครั้งหากมีผู้ใช้งานกระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2551) เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น

สำหรับสถิติคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 พบว่า ตลอดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ มีคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 จำนวนทั้งสิ้น 325 คดี แม้วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นไปเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมาย และป้องปรามอาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนคดีที่ขึ้นสู่ศาลแล้วกลับพบว่าคดีความผิดอันเกิดจากการเผยแพร่เนื้อหาตามมาตรา 14-16 มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 66.15 ในขณะที่คดีที่กระทำต่อตัวระบบหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ (อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้) ตามมาตรา 5-13 มีเพียง ร้อยละ 19 เท่านั้น ทั้งนี้ หากพิเคราะห์ในรายละเอียดของคดีความทั้งหมดสามารถจำแนกประเภทความผิดได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง หมิ่นประมาทบุคคลอื่น จำนวน 100 คดี อันดับสอง อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ 47 คดี อันดับสาม ดูหมิ่นกษัตริย์ฯ 40 คดี อันดับสี่ ความผิดฐานฉ้อโกงหรือหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต 31 คดี อันดับห้า เผยแพร่ภาพลามก 31 คดี อันดับหก เผยแพร่โปรแกรมที่เข้าข่ายผิดกฎหมาย 12 คดี อันดับเจ็ด เนื้อหาเกี่ยวกับความมั่นคง 6 คดี และเนื้อหาอื่นๆ ที่ไม่สามารถระบุได้อีก 58 คดี สำหรับลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ถูกกล่าวหา พบว่าจากคดีความ 325 คดี บุคคลทั่วไปถูกตั้งข้อหา 220 คดี และตัวกลางผู้ให้บริการ ถูกตั้งข้อหาอีก 26 คดี ที่เหลือ (สาวตรี สุขศรี และคณะ. 2555)

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายใหม่ที่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ควรที่จะให้ความสำคัญ และสนใจเรียนรู้ เพื่อจะได้ ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่ทราบว่านักศึกษามีเจตคติและความตระหนัก เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับนี้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนรายวิชาเกี่ยวกับ กฎหมายต่างๆ ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติและความตระหนักต่อ กฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรและการสอน และ/ หรือการฝึกอบรม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีเจตคติและความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่ถูกต้อง เพื่อจะได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

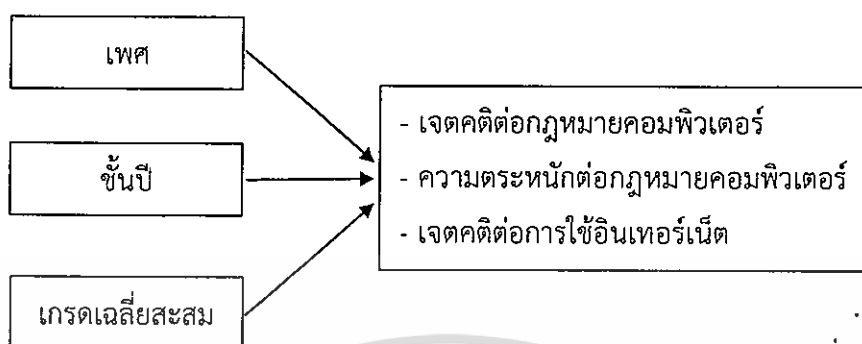
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 2) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ย สะสม
- 3) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรด เฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 2) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรด เฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 3) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรด เฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 19,074 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973 : 1088) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 500 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ/วิทยาลัย

1.5.2 ตัวแปร

- 1) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 2) ตัวแปรตาม ประกอบด้วย เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.6.2 เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในด้านลักษณะการกระทำผิดด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการเผยแพร่กฎหมาย ดังนี้

1) ด้านลักษณะการกระทำผิด หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการกระทำผิดตามกฎหมายคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น การไม่แสดงตัวผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Authentication) และเกมที่มีเนื้อหารุนแรงในระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการบังคับใช้กฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งในแง่การเพิ่มความปลอดภัยในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ การป้องกันอาชญากรรม และสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนและภาคธุรกิจในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ แต่อาจทำให้เกิดความยุ่งยาก มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน เป็นต้น

3) ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่ออำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งในแง่การเรียกข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการ การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ การเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมทั้งควรมีองค์การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่

4) ด้านการเผยแพร่กฎหมาย หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการเผยแพร่เนื้อหากฎหมายคอมพิวเตอร์ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เช่น การเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง การสอดแทรกเนื้อหาในรายวิชา หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ เป็นต้น

1.6.3 ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1) ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการเข้าถึงระบบและข้อมูลคอมพิวเตอร์ การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การเข้าไปแก้ไข หรือปรับแก้โปรแกรมการทำงาน โดยเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติงานของเครื่อง การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูล และการทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

2) ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการนำเข้าสู่ข้อมูลสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลการก่อการร้ายเข้า ข้อมูลลามกอนาจาร การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น และการส่งไวรัสคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งเพื่อลบข้อมูล หรือหยุดการทำงานของระบบต่างๆ เป็นต้น

3) ด้านการเผยแพร่ข้อมูล หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาท การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การจัดจำหน่ายและ/หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่ใช้กระทำความผิด การกล่าวร้ายป้ายสีบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย การนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

4) ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อลักษณะกิจกรรมการให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ การเล่นเกมที่มีความรุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศ การเล่นพนันในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.4 เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา และด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป ดังนี้

1) ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการทำรายงานหรือชิ้นงาน การทำงานกลุ่ม และการมอบหมายงานที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต รวมถึงเรียนวิชาที่ต้องใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

2) ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต ที่ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกรวดเร็ว ประหยัด และคุ้มค่า

1.6.5 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556

1.6.6 เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

1.6.7 ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ซึ่งแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 และชั้นปีอื่นๆ (ตั้งแต่ชั้นปี 2 ขึ้นไป)

1.6.8 เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น ต่ำกว่า 2.50, ระหว่าง 2.50-2.99 และตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 2.1 เจตคติ
- 2.2 ความตระหนัก
- 2.3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เจตคติ

1.1.1 ความหมายของเจตคติ

“เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” คำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ ทศนคติ ท่าที หรือความคิดเห็น ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ไว้ดังนี้

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์ (2531 : 112) อธิบายว่าความหมายของ “เจตคติ” หมายถึง กิริยาท่าทีรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อม หรือความโน้มเอียงของจิตใจซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น หรือในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533 : 246) ได้อธิบายความหมายของ “เจตคติ” ว่า เจตคติเป็นอัชฌาสัย (disposition) หรือความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด (ideas) เจตคติ อาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญต่อสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบ ก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อถือของบุคคล

Thurstone (1967 : 73) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เจตคติ” เป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงหรือความรู้สึก ความมีอคติ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจก่อนความคิด ความกลัว การลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Good (1973 : 48) ได้ให้คำจำกัดความว่า “เจตคติ” คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคล หรือสิ่งใดๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

1.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่าง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531 : 395-397) สรุปได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความคิด ความเข้าใจ การใช้สติและเหตุผล ตลอดจนความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล เช่น ความรู้สึกชอบเกลียดกลัว ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะทำให้บุคคลมีเจตคติทั้งทางบวกและลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral component) คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงตอบโต้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้สึกที่เขามีอยู่

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้จะมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลนั้นก็จะเป็นเปลี่ยนแปลงไปด้วย

Robbin (1993 : 177) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive component) ได้แก่ ความเชื่อถือ คำความรู้ หรือความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. องค์ประกอบทางด้านจิตพิสัย (Affective component) คือ ส่วนที่แสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของบุคคลนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavior component) คือ ความตั้งใจที่จะแสดงออกในทางหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.1.3 การเกิดของเจตคติ

ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) กล่าวว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ดังนั้นแหล่งกำเนิดของเจตคติจึงมีหลายทาง อาทิเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับความรู้สึกว่าได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้ประสบเกิดความรู้สึกพอใจย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี

2. การสอน การสอนอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมาย อาทิเช่น บ้าน โรงเรียน วัด สื่อมวลชนต่างๆ เรามักได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามแต่ประสบการณ์ของเรา การสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัว ตั้งแต่เด็กๆ มาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดี สิ่งนี้ไม่ดี หรือใครทำอะไร มีความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยึดทะนาน และมักได้ผลดีผลเสียด้วยการปลูกฝังเจตคติ

3. ตัวอย่างเจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบ ในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็นคนอื่นประพฤติ เราแปลงพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นรูปเจตคติ ถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพคนนั้น เราก็มักจะยอมรับแนวคิดของเขาตามที่เรารู้สึก เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการกีฬาทางโทรทัศน์เป็นประจำ เขาก็จะแปลความออกมาว่า กีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและมีความสำคัญที่จะต้องดู หรือเขาเห็นพ่อแม่สนใจให้การระมัดระวังต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้าน เขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าของในบ้านนั้นต้องระมัดระวังรักษาเป็นพิเศษ ซึ่งการเลียนแบบพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย เด็กมักจะเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถี่ถ้วน จะเรียนว่าใครควรคบ ใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

Foster (1952 : 78) ได้กล่าวว่า การเกิดเจตคติขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ เจตคติ จึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตัวเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม ดังนั้นบุคคลจะไม่มีเจตคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม เนื่องจากคนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ดังนั้นกลุ่มคนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้ว่สิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตประจำวันอยู่ เพราะเมื่อบุคคลแต่ละคนอยู่ในสังคม ย่อมได้เห็นตัวอย่างการกระทำต่างๆ จากสังคม เช่น สิ่งที่สั่งสอนอบรม ถ่ายทอดกันทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ นอกจากจะเป็นแนวปฏิบัติให้แก่คนในสังคมนั้นๆ แล้วยังมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ด้วย

Lindgren (1976 : 80-83) ศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมา เกิดจากการที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงมีส่วนในการเกิดเจตคติอีกด้วย เช่น หลักในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Nancy Bayley, Jerome Kagan และ Marion Freeman (1976 : 81) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมและเจตคติของเด็กไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงแบบประชาธิปไตย หรือการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

สรุปได้ว่า เจตคติของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ ความรู้สึกและข่าวสารต่างๆ จากบุคคลและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติเฉพาะตัว และจากการที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ทางสังคม ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดๆ นั้นทำให้บุคคลต้องเรียนรู้ถึงการสร้างเจตคติบางอย่างให้เหมือนกลุ่มที่ตนอยู่ ซึ่งต่อมาเจตคติที่ได้จากกลุ่มอาจกลายมาเป็นเจตคติเฉพาะตัว

1.1.4 ลักษณะของเจตคติ

เชดคักต์ ไชวาสินธุ์ (2527 : 66-67) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง
2. เจตคติเป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรม
3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเองหรือมีมาตั้งแต่กำเนิด
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่เมื่อการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนไปเจตคดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย
5. เจตคติของบุคคลแปรค่าได้ทั้งคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น นั่นคือทางบวก (Positive) ทางลบ (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ไพบูลย์ อินทริวิชา (2517 : 17) กล่าวว่าบุคคลจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้โดยวิธีการต่างๆ 4 ประการ คือ

1. โดยอาศัยแรงจูงใจ
2. โดยอาศัยเทคนิคอันเหมาะสม
3. โดยอาศัยการกระทำหรือการปฏิบัติจริง
4. โดยอาศัยหลักการแห่งเหตุผล

สอดคล้องกับ David (1968 : 200-202) ที่ได้กล่าวถึงเจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้ 4 ประการ คือ

1. เมื่อได้รับการจูงใจ
2. เมื่อเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์โดยตรง
3. เมื่อบุคคลได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และยอมรับในคุณสมบัติ หรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น
4. เมื่อได้มีการกระทำและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2523 : 136-137) ได้กล่าวว่า เจตคติหลายอย่างเกิดขึ้นจากการที่เราได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อคนอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นพ่อแม่ เพื่อน และสมาชิกในสังคม เจตคติบางอย่างอาจเกิดขึ้นหรืออาจเปลี่ยนได้ง่ายๆ โดยอาศัยประสบการณ์เพียงครั้งเดียว แต่บางครั้งก็ค่อยๆ เปลี่ยนไปที่ละน้อย ในระยะเวลาหลายๆ ปีซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์หลายๆ อย่างติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ วิธีการที่ก่อให้เกิดเจตคติบางอย่างขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้น มีอยู่ 3 อย่าง คือ

1. การปรับภาวะตามวิธีดั้งเดิม (classical conditioning)
2. การเสริมแรง (reinforcement)
3. การยึดบุคคลเป็นแบบอย่าง (human modeling)

1.1.6 การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นความโน้มเอียงของการตอบสนองทางด้านความรู้สึกของบุคคล ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมภายในมีลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นการยากที่จะวัดเจตคติโดยตรง แต่สามารถวัดทางอ้อมได้โดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลและใช้ความคิดเห็นเป็นเครื่องชี้หรือเป็นตัวกลางในการวัดเจตคติ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2529 : 108) ได้กล่าวถึง การวัดเจตคติว่าทำได้หลายวิธี คือ บางวิธีเน้นความเป็นมิติเดียวกันมากกว่าวิธีอื่น บางวิธีเน้นทางการกำหนดช่วงคะแนนเท่ากัน บางวิธีเน้นความสามารถในการสร้างทฤษฎีใหม่ได้ ซึ่งแต่ละวิธีจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกตัดสินใจใช้วิธีวัดแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบก็ได้ แต่ที่นิยมกันได้แก่ การวัดของลิเคิร์ต (Likert) เทอสโตน (Thurstone) และกัทแมน (Guthman) ตามลำดับ มาตรการวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต วัดโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สอบถามความคิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อเรื่องนั้นแล้วให้บุคคลนั้นแสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบสนองข้อความนั้นอาจเป็นได้ทั้งเห็นด้วย หรือพอใจ (favorable) หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น (unfavorable) หรือแสดงความไม่แน่ใจ (uncertain) กับข้อความนั้น มีวิธีการสร้างข้อความโดยเขียนข้อความเกี่ยวกับคุณลักษณะของเรื่องที่จะสอบถามให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญให้ครบถ้วนทุกแง่มุม โดยให้มีข้อความที่แสดงคุณค่าทั้งทางด้านบวกและด้านลบ กำหนดระดับ

(scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree) เห็นด้วย (Agree) ไม่แน่ใจ (Uncertain) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree)

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อ แล้วแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับข้อความนั้น มากน้อยเพียงใดหรือในระดับใด หรืออีกนัยหนึ่งให้พิจารณาว่าแต่ละข้อความนั้นกล่าวถึง เรื่องต่างๆ ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบระดับใด ในระดับการให้คะแนนของเจตคติตามวิธีการของ ลิเคิร์ทสามารถให้ได้ 3 วิธี คือ วิธีใช้หลักของคะแนนมาตรฐาน วิธีกำหนดค่าน้ำหนัก และวิธีหาผลรวม น้ำหนักความเบี่ยงเบน ทั้งสามวิธีจะได้น้ำหนักของความเห็นของบุคคลได้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ในเชิง ปฏิบัตินิยมกำหนดค่าน้ำหนักเป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือ กำหนด 5 - 4 - 3 - 2 - 1 หรือแบบ 4 - 3 - 2 - 1 - 0 แต่ถ้าข้อความใดกล่าวในลักษณะลบ การให้น้ำหนักความเห็นของ ข้อความนั้นจะให้กลับกันเป็นดังนี้คือ 1 - 2 - 3 - 4 - 5 หรือ 0 - 1 - 2 - 3 - 4

เมื่อแต่ละระดับความเห็นแต่ละข้อความ วัดเจตคติมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใด มี เจตคติเป็นอย่างไรก็ใช้วิธีรวมน้ำหนักหรือคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวม จากการตอบข้อความทั้งหมด มีค่าสูงแสดงว่าระดับเจตคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นในลักษณะพอใจ หรือคล้อยตาม แต่ถ้าได้คะแนน หรือน้ำหนักรวมต่ำ แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมี ความรู้สึกไม่พอใจ หรือคัดค้านในสิ่งนั้น

Thurstone ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูป ความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอนนัก จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่าควรจะวัดเจตคติจาก พฤติกรรมที่แสดงออกจริงๆ แต่ก็ยังมีผู้คัดค้านว่าอาจคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจจะ บิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น Thurstone จึงให้ความเห็นว่า “ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่ แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึง ใช้วิธีวัดเจตคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุป เอาว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย”

สรุป จากรายละเอียดข้างต้นนี้นักวิชาการหลายๆท่านได้กล่าวว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัด โดยตรงได้ เพราะเจตคติเป็นการวัดความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นๆ ของบุคคลที่มี จึงเป็นการวัดทางอ้อมจาก แนวโน้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

1.1.7 ประโยชน์ของเจตคติ

ถวิล ธาราโกชน์ (2526 : 74-75) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของเจตคติของนักวิชาการ ต่างประเทศไว้ 4 ประการ คือ

1. ประโยชน์เกี่ยวกับความรู้ (Knowledge function) กล่าวคือ คนเราจะแสดงหาระดับ ความสามารถ ความมั่นคง เพื่อที่จะรับรู้หรือได้มาตามจุดมุ่งหมาย
2. ประโยชน์เกี่ยวกับการปรับตัว (Adjusted function) เจตคติจะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้ บุคคลปรับตัวเพื่อให้บุคคลได้รับความสำเร็จและไปสู่จุดมุ่งหมายที่พึงพอใจ
3. ประโยชน์ในการแสดงออกถึงค่านิยม (Value-defensive function) เป็นการแสดงออกใน เรื่องความคิดเห็นของเขาให้บุคคลอื่นเห็นว่าจะต้องมีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

4. ประโยชน์ในการป้องกันตัวเอง (Self-defensive function) กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงต่างๆ อาจทำให้เกิดความไม่สบายใจของตนเอง ดังนั้นวิธีป้องกัน คือสร้างเจตคติต่อคนอื่นในทางลบเพื่อความสบายใจของตนเอง

2.2 ความตระหนัก

2.2.1 ความหมายของความตระหนัก

ความตระหนักตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2542 : 428) หมายถึง อาการรู้ประจักษ์ชัด, อาการรู้ชัดแจ้ง

จันทน์ เกียรติโพธา (2542 : 13) ให้ความหมายของความตระหนัก หมายถึง ความตระหนักเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิดเห็น ความสำนึก เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้ โดยอาศัยระยะเวลา เหตุการณ์

ไพรวรรณ ธรรมวิฐาน (2544 : 12) ความตระหนักเป็นสภาพภายในจิตใจของบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิด ความสำนึกต่อสถานการณ์และประสบการณ์

จรรยา ชื่นจ่าย (2546 : 7) เห็นว่าความตระหนัก เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความหมายเหมือนกับคำว่าสำนึก ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับเจตคติ ที่เกิดจากการรับรู้ คิด และประเมินค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายในจิต ซึ่งจัดอยู่ในลักษณะของความรู้สึก และมีอารมณ์ต่อสิ่งนั้น เช่น เห็นประโยชน์ รักหวงแหน ปกป้อง และรับผิดชอบ

2.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความตระหนัก

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความตระหนัก ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้จึงมีผลต่อความตระหนักด้วย (ทองศักดิ์ ประสบกิติคุณ. 2534 : 22-23) ซึ่งได้แก่

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม ถ้าบุคคลใดที่มีความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมก็จะทำให้บุคคลนั้นไม่ตระหนักต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3. ความใส่ใจและการเห็นคุณค่า ถ้ามนุษย์มีความใส่ใจในเรื่องใดมากก็จะมี ความตระหนักในเรื่องนั้นมากขึ้น
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้า ถ้าสิ่งเร้า นั้นสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดความสนใจ ย่อมทำให้ผู้พบเห็นนั้นเกิดการรับรู้และความตระหนักยิ่งขึ้น
5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ ถ้ามนุษย์ได้รับการรับรู้บ่อยครั้งเท่าใดหรือนานเท่าไร ก็ยิ่งทำให้มีโอกาสเกิดความตระหนักได้มากขึ้นเท่านั้น

2.2.3 องค์ประกอบของความตระหนัก

องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดความตระหนัก สำหรับปัจจัยหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้หรือความตระหนัก แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ลักษณะของสิ่งเร้า และลักษณะของบุคคลที่รับรู้ (จันทน์ เกียรติโพธา. 2542 : 13)

1. ลักษณะของสิ่งเร้าหรือคุณสมบัติของสิ่งเร้า จะเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้ ซึ่งจะนำไปสู่ความตระหนักต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลักษณะของบุคคลที่รับรู้ หมายถึง การที่บุคคลจะเกิดความตระหนักต่อปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านกายภาพ ได้แก่ สมรรถภาพของอวัยวะรับสัมผัส หู ตา จมูก ปาก และปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้เดิม การสังเกตพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจ ความพร้อมที่จะรับรู้ การเพิ่มคุณค่า ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลทำให้บุคคลเกิดความตระหนักแตกต่างกัน

2.2.4 การวัดความตระหนัก

ในการวัดความตระหนัก Krathwohl and Other (1973 : 101-103) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความตระหนักว่า “พฤติกรรมที่จะใช้วัดความตระหนักจะต้องเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความสำคัญในบางสิ่งบางอย่างที่แสดงว่านักเรียนตระหนักในความเป็นอยู่ของปรากฏการณ์เหตุการณ์หรือกิจการบางอย่าง ความตระหนักเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก การตระหนักต่อคนบางคนหรือของบางอย่างก็คือการรู้จักสิ่งนั้นหรือคนนั้น ถึงแม้ว่าการรู้นั้นจะเป็นการรับรู้แค่ผิวเผินก็ตาม” นอกจากนี้ Krathwohl ยังได้กล่าวถึงขอบเขตของความตระหนักว่า “เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องสังเกตว่าช่วงของความตระหนักจะปรากฏบนความต่อเนื่องจากปลายสุดที่เป็นความตระหนักอย่างผิวเผินหรือหยาบๆ จนถึงความตระหนักอย่างลึกซึ้งและละเอียด ในกรณีที่สอนวิชาศิลปะ ตัวอย่างความตระหนักอย่างหยาบๆ คือการสำนึกโดยรับรู้ว่ามีภาพวาดอยู่ซึ่งความตระหนักเช่นนั้นไม่ได้เคยมีมาก่อน ความสำคัญอย่างลึกซึ้งจะเกิดขึ้นเมื่อครูชี้ให้เห็นความแตกต่างของภาพวาดประเภทต่างๆ ซึ่งจะเป็นไปตามขั้นตอนคือ ความตระหนักอย่างผิวเผินจะต้องเกิดขึ้นก่อนแล้วความตระหนักแบบลึกซึ้งก็เกิดตามขึ้นมา”

สิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งในการวัดความตระหนักที่ Krathwohl ได้เสนอไว้คือ การสร้างข้อสอบสถานการณ์ที่แสดงความตระหนักต้องปราศจากการชี้แนะหรือชักนำโดยตรงจากผู้ให้การวัดว่ามีสิ่งของหรือปรากฏการณ์นั้นอยู่จากแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความตระหนักของ Krathwohl พอสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. การวัดความตระหนักจะต้องวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสำนึกโดยการรับรู้หรือการยอมรับว่ามีสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น
2. การที่นักเรียนจะมีความตระหนักในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น นักเรียนจะต้องมีความรู้หรือเคยรู้จักสิ่งนั้นมาก่อน แม้จะเป็นการรู้จักอย่างผิวเผินก็ตาม
3. ขอบเขตของความตระหนักมีตั้งแต่ความตระหนักอย่างผิวเผินจนถึงความตระหนักอย่างลึกซึ้ง
4. ความตระหนักที่เกิดขึ้นจะเริ่มจากความตระหนักอย่างผิวเผินก่อน แล้วจึงจะเกิดความตระหนักที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
5. ในการสร้างแบบวัดความตระหนัก สถานการณ์ที่สร้างเพื่อให้เกิดความตระหนักเกิดขึ้นจะต้องไม่มีการชี้แนะหรือชักนำโดยตรงจากผู้ให้การวัดว่ามีสิ่งของหรือมีปรากฏการณ์นั้นอยู่

2.3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

2.3.1 พฤติกรรม

พฤติกรรม เป็นคำที่ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า behavior ซึ่งสารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ 12 สิงหาคม 2535 ได้ให้ความหมายเชิงจิตวิทยาไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่ร่างกายหรืออินทรีย์เป็นผู้กระทำ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2535 : 253) ส่วนความหมายของคำว่า พฤติกรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 583-584)

2.3.2 อินเทอร์เน็ต

พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (ทักษิณา สนวนานนท์ และฐานิศรา เกียรติ-บารมี. 2546 : 361) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่า อินเทอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์นานาชาติที่มีสายตรงต่อไปยังสถาบัน หรือหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้รายใหญ่ทั่วโลกผ่านโมเด็ม (modem) คล้ายกับ CompuServe ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถสื่อสารถึงกันได้ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) สามารถสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รวมทั้งคัดลอกเพิ่มข้อมูล และโปรแกรมบางโปรแกรมมาใช้ได้ อย่างไรก็ตาม มีผู้เปรียบเทียบว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเสมือนทางหลวงระหว่างประเทศ แต่ละประเทศจะต้องมีถนนเข้ามาเชื่อมต่อเข้าไปในประเทศ กล่าวคือ จะต้องมีการเชื่อมต่อภายในรับช่วงต่ออีกทอดหนึ่ง (เช่น ไทยมี Chulanet, KSC, Infonews ฯลฯ) มิฉะนั้นก็จะใช้ไม่ได้

หนังสือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา (กิดานันท์ มลิทอง. 2548 : 240) ได้กล่าวถึงอินเทอร์เน็ตไว้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นโครงสร้างพื้นฐานของเครือข่ายขนาดใหญ่ เรียกว่าเป็น “เครือข่ายของเครือข่าย” (network of networks หรือบางคนอาจเรียกว่า “the mother of all networks”) ที่รวมและเชื่อมต่อเครือข่ายทั่วโลกจำนวนมากมายวมหาศาลเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นเครือข่ายให้คอมพิวเตอร์ทั่วโลกสามารถติดต่อกันได้ครบเท่าที่คอมพิวเตอร์เหล่านั้นยังเชื่อมต่ออยู่บนอินเทอร์เน็ต เพื่อการใช้งานลักษณะต่างๆ ทั้งด้านธุรกิจ การศึกษา บันเทิง สื่อสาร ฯลฯ

อินเทอร์เน็ตตั้งอยู่ในไซเบอร์สเปซ (cyberspace) ซึ่งเป็นจักรวาลหรือที่ว่างเสมือนที่สร้างขึ้นโดยระบบคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สามารถเข้าไปอยู่ในไซเบอร์สเปซโดยใช้โมเด็มและติดต่อกับผู้ใช้คนอื่น ๆ ได้ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นระบบกลไกที่ถ่ายโอนข้อมูลจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ทั่วโลกโดยใช้เกณฑ์วิธีการควบคุมการส่งผ่านตามมาตรฐานอินเทอร์เน็ต (transmission control protocol/internet protocol : TCP/IP) เพื่อเป็นมาตรฐานในการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สารสนเทศจะส่งผ่านบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาต่างๆ ซึ่งเรียกว่า “เกณฑ์วิธี” (protocols) เพื่อให้คอมพิวเตอร์ที่ใช้เกณฑ์วิธีเดียวกัน “พูด” ภาษาเดียวกันเพื่อสามารถติดต่อเข้าใจกันรู้เรื่อง

และได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้อินเทอร์เน็ตไว้ว่า การใช้อินเทอร์เน็ตจะทำให้วิถีชีวิตของเราทันสมัยและทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตจะมีการเสนอข้อมูลข่าวสารปัจจุบันและสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้กับผู้ใช้ทราบความเปลี่ยนแปลงทุกวัน สารสนเทศที่เสนอบนอินเทอร์เน็ตจะมีมากมายหลายรูปแบบเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสารสนเทศสำคัญสำหรับบุคคลในทุกวงการและทุกสาขาอาชีพที่สามารถค้นหาสิ่งที่ตนสนใจได้ในทันทีไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุด หรือแม้แต่เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกจะสามารถรับรู้ได้ทันทีทั้งที่จากสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์ออนไลน์ที่เผยแพร่ข่าวสารในเวลาจริง หรือสามารถอ่าน

ข่าวสารได้จากเว็บไซต์ต่างๆ ของหนังสือพิมพ์หรือสำนักข่าวของทั้งไทยและต่างประเทศ (กิตานันท์ มลิทอง. 2548 : 241)

2.3.3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

จากความหมายของพฤติกรรมและอินเทอร์เน็ตดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การกระทำของบุคคลที่มีการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งกิจกรรมที่มนุษย์ได้มีการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้มีหลากหลาย ทั้งในการเรียนรู้ การทำงาน การใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงการพักผ่อนหย่อนใจ และความบันเทิงต่างๆ

ในด้านการเรียนรู้นั้นผู้เรียนจำเป็นต้องนำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญในการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ซึ่งนอกจากจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนยังต้องมีจริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตอีกด้วยจึงจะไม่ก่อให้เกิดโทษทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

ดังนั้น พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้เรียน จึงควรประกอบด้วยพฤติกรรมใหญ่ๆ 2 ประการ คือ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีจริยธรรม ซึ่งในที่นี้ขอเรียกรวมกันว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของผู้เรียน และผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตครอบคลุมทั้ง 2 ด้านนี้ นับว่าเป็นผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม

2.3.4 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของนักศึกษา

นักศึกษาระดับปริญญาตรีนับเป็นผู้เรียนกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ใกล้ชิดกับการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง จึงเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ควรมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม

จากความหมายของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และองค์ประกอบของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม ดังกล่าวข้างต้น จึงให้ความหมายของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของนักศึกษาได้ว่าหมายถึง การกระทำ การประพฤติ การปฏิบัติในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในทางที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ และไม่ทำให้เกิดโทษภัยใดๆ ทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

พรณี ลีกิจวัฒน์ (2551 : 6) กล่าวว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของนักเรียน ประกอบด้วยพฤติกรรมใหญ่ๆ 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีจริยธรรม และสรุปได้ว่าพฤติกรรมแต่ละด้านประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ ดังนี้คือ

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ซึ่งนำมาจาก 3 ด้านย่อยของพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ

- 1.1 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ตามที่ครูกำหนด
- 1.2 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เพิ่มเติมในวิชาต่างๆ
- 1.3 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีจริยธรรม ประกอบด้วย 5 ด้านย่อย ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 การไม่ละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น
- 2.2 การไม่ละเมิดความเป็นเจ้าของของผู้อื่น
- 2.3 การไม่ละเมิดความเป็นสาธารณะ
- 2.4 การป้องกันช่องทางของตนเองมิให้ผู้อื่นละเมิด
- 2.5 การระวังมิให้เกิดผลเสียต่อตนเอง

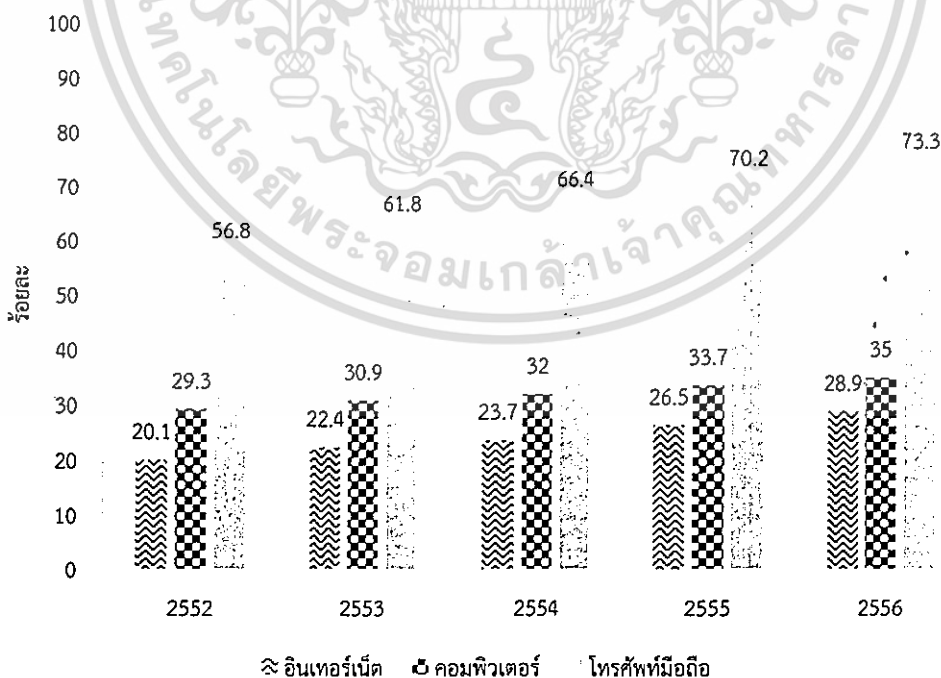
2.3.5 สถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของประเทศไทย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556) ได้ทำการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2556 การสำรวจได้ดำเนินการสำรวจในไตรมาส 1 (มกราคม-มีนาคม) พ.ศ. 2556 โดยใช้วิธีสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 6 ปี ขึ้นไป จากครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 83,880 ครัวเรือน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

1) การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ

จากการสำรวจในครั้งนี้ มีจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งสิ้นประมาณ 63.3 ล้านคน ในจำนวนนี้มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 22.2 ล้านคนหรือ (ร้อยละ 35.0) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 18.3 ล้านคน (ร้อยละ 28.9) และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ 46.4 ล้านคน (ร้อยละ 73.3) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเขตการปกครองในเขตเทศบาลมีสัดส่วนผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 46.3 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 39.9 และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 80.0 ในขณะที่นอกเขตเทศบาลมีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 29.1 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 23.1 และผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 69.8

แผนภูมิที่ 2.1 ร้อยละของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ

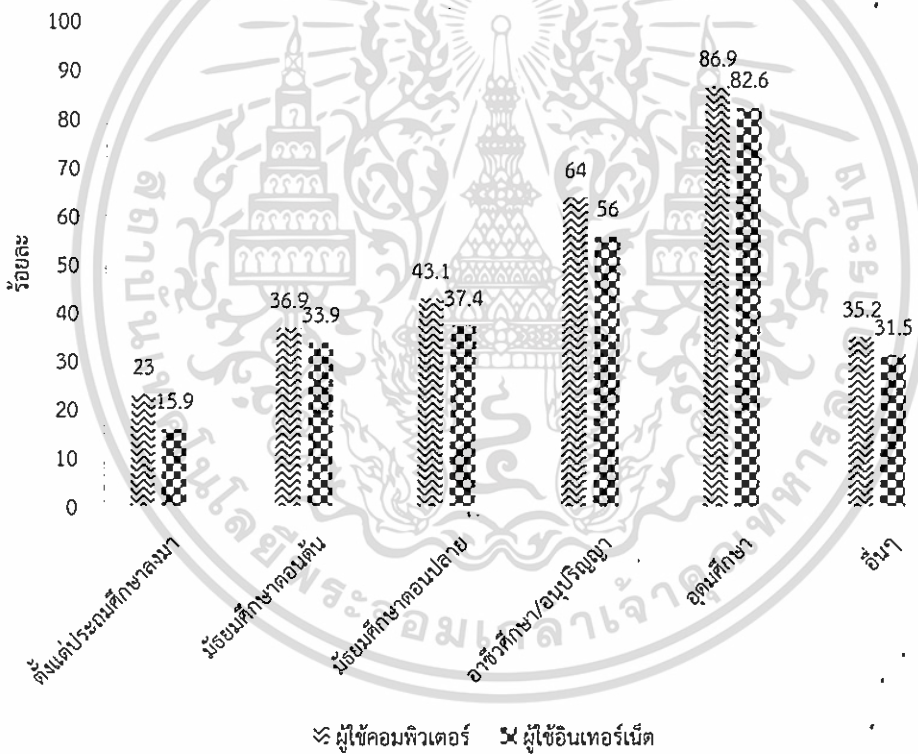
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี 2552-2556 พบว่าผู้ใช้คอมพิวเตอร์มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.3 (จำนวน 17.9 ล้านคน) เป็นร้อยละ 35.0 (จำนวน 22.2 ล้านคน) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.1 (จำนวน 12.3 ล้านคน) เป็นร้อยละ 28.9 (จำนวน 18.3 ล้านคน) ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 56.8 (จำนวน 34.8 ล้านคน) เป็นร้อยละ 73.3 (จำนวน 46.4 ล้านคน)

2) ระดับการศึกษาของผู้ใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต

ผู้มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์สูงสุด คือ ร้อยละ 86.9 และใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 82.6 รองลงมาคือ ระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญาใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 64.0 และใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 56.0 ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 43.1 และใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 37.4

แผนภูมิที่ 2.2 ร้อยละของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับการศึกษา

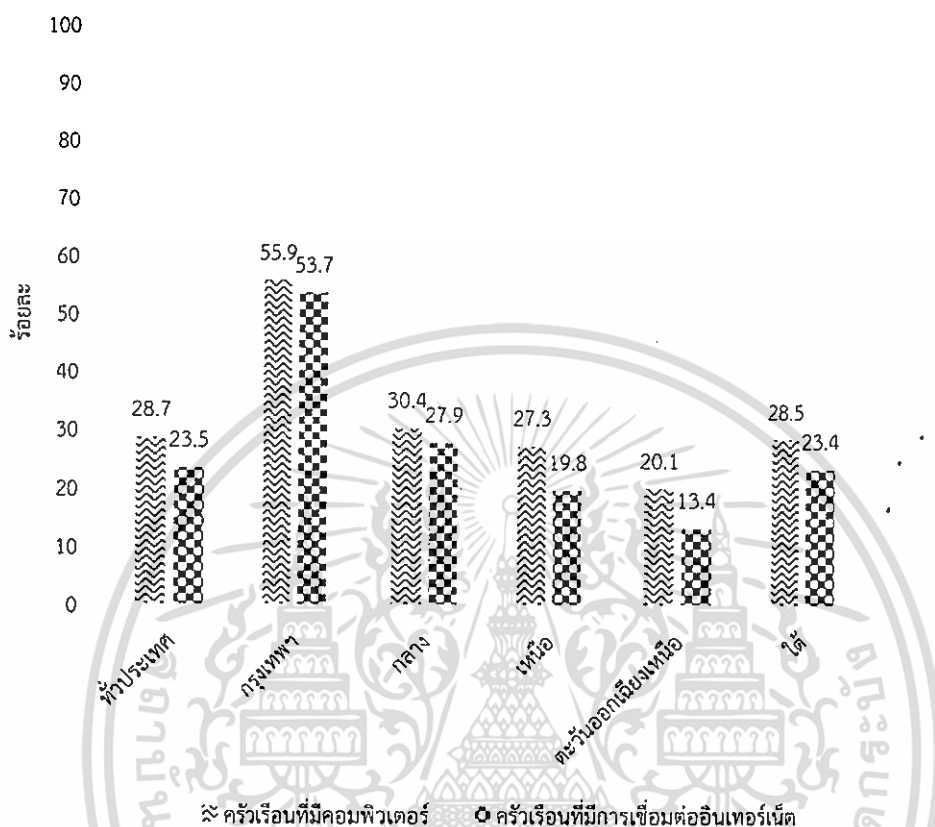

3) ครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

สำหรับครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พบว่า กรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนของการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 55.9 และมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ร้อยละ 53.7 รองลงมาคือ ภาคกลาง มีเครื่องคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 30.4 และมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.9 ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนน้อยที่สุด คือมีเครื่องคอมพิวเตอร์ร้อยละ 20.1 และมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ร้อยละ 13.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์และครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จำแนกตามภาค

4) ข้อคิดเห็นต่อการควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า มีครัวเรือนต้องการให้ควบคุมเว็บไซต์ที่ลามกอนาจาร ร้อยละ 52.2 ควบคุมผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต/เกมออนไลน์ ร้อยละ 28.5 ควรมีบทลงโทษเด็ดขาดสำหรับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 22.4 ควบคุมการเผยแพร่ข้อความ เสียง ภาพ ดัดต่อ ดัดแปลงภาพที่ทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ร้อยละ 16.5 มีมาตรการป้องกันการเจาะระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 13.5 และควบคุมการจดทะเบียนโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 9.1

2.3.6 ผลการบังคับใช้ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550

สาวตรี สุขศรี และคณะ (2555) ได้นำเสนองานวิจัยหัวข้อ ผลกระทบจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และนโยบายของรัฐกับสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตลอดช่วงระยะเวลา 4 ปี 6 เดือน ที่ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ 2550 มีผลใช้บังคับ มีสถิติการระงับการเผยแพร่เนื้อหา หรือการปิดเว็บไซต์โดยอาศัยมาตรา 20 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 ผ่านคำสั่งศาลจำนวน 156 ฉบับ จำนวนทั้งสิ้น 81,213 ยูอาร์แอล ทั้งนี้ เนื้อหาที่ถูกปิดกั้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ เนื้อหาและภาพดูหมิ่น หมิ่นประมาท พระมหากษัตริย์ พระราชินี และรัชทายาท ซึ่งมีคำสั่งศาล 90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

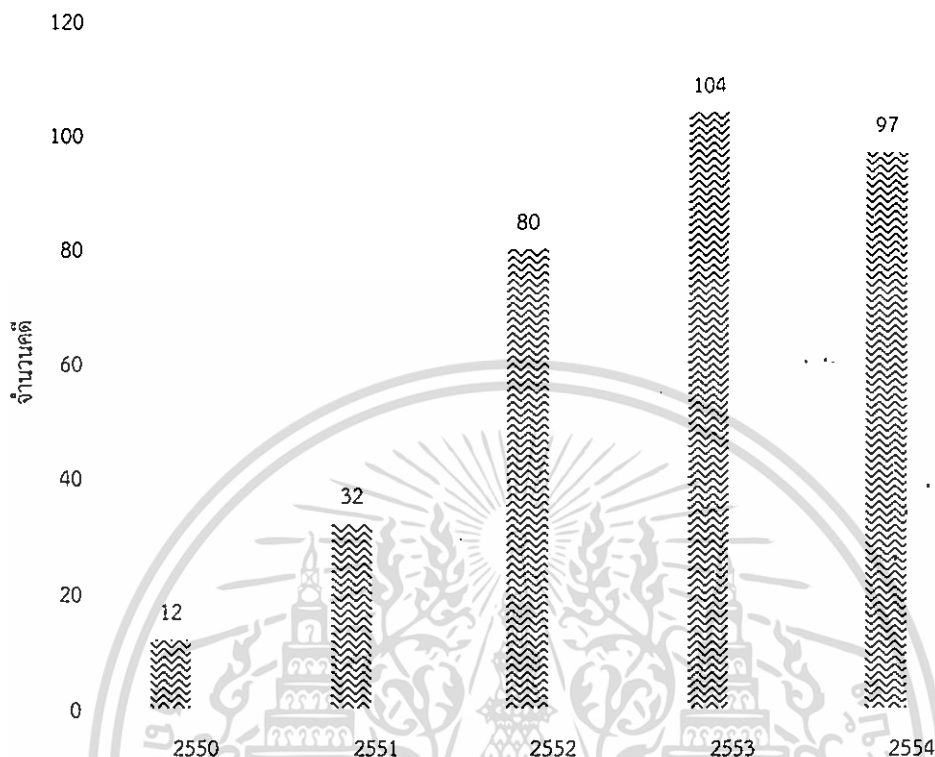
ฉบับ ให้ระงับการเข้าถึง 60,790 ยูอาร์แอล หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนยูอาร์แอลที่ถูกปิดกั้นทั้งหมด อันดับสอง คือ เนื้อหาและภาพลามกอนาจาร มีคำสั่งศาล 52 ฉบับ ให้ระงับการเข้าถึง 19,395 ยูอาร์แอล หรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของจำนวนยูอาร์แอลที่ถูกปิดกั้นทั้งหมด ที่เหลืออีกร้อยละ 1 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับยาและการทำแท้งด้วยตนเอง เนื้อหายูงยให้เล่นการพนัน ดูหมิ่นศาสนา เว็บไซต์ปลอม เพื่อหลอกเอาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Pharming) และเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาที่อาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิดเกี่ยวกับเหตุการณ์การควบคุมและสลายการชุมนุม ซึ่งอาจก่อให้เกิดความปั่นป่วน หรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน

ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปิดกั้นเว็บไซต์ในประเทศไทยส่วนหนึ่งมาจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ซึ่งส่งผลต่ออัตราการแสดงออกในเรื่องการเมืองของประชาชนผ่านสื่อออนไลน์ อย่างไรก็ตามการปิดกั้นเว็บไซต์ตามมาตรา 20 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 เป็นเพียงหลักการที่ใช้เฉพาะในสถานการณ์ปกติเท่านั้น สำหรับในสถานการณ์ที่รัฐไทยเห็นว่ามีความพิเศษหรือไม่ปกติ ยังมีกฎหมายและมาตรการอื่นๆ ที่ใช้จำกัดการแสดงความคิดเห็นของประชาชน อาทิ การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และใช้ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 หรือการขอความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อปิดกั้นเว็บไซต์ เป็นต้น

ด้านสถิติคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 พบว่า ตลอดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ มีคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 จำนวนทั้งสิ้น 325 คดี แม้วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเข้าไปเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมาย และป้องปรามอาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนคดีที่ขึ้นสู่ศาลแล้วกลับพบว่าคดีความผิดอันเกิดจากการเผยแพร่เนื้อหาตามมาตรา 14-16 มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 66.15 ในขณะที่คดีที่กระทำต่อตัวระบบหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ (อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้) ตามมาตรา 5-13 มีเพียง ร้อยละ 19 เท่านั้น ทั้งนี้ หากพิจารณาในรายละเอียดของคดีความทั้งหมดสามารถจำแนกประเภทความผิดได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง หมิ่นประมาทบุคคลอื่น จำนวน 100 คดี อันดับสอง อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ 47 คดี อันดับสาม ดูหมิ่นกษัตริย์ฯ 40 คดี อันดับสี่ ความผิดฐานฉ้อโกงหรือหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต 31 คดี อันดับห้า เผยแพร่ภาพลามก 31 คดี อันดับหก เผยแพร่โปรแกรมที่เข้าข่ายผิดกฎหมาย 12 คดี อันดับเจ็ด เนื้อหาเกี่ยวกับความมั่นคง 6 คดี และเนื้อหาอื่นๆ ที่ไม่สามารถระบุได้อีก 58 คดี สำหรับลักษณะของผู้ถูกกล่าวหา พบว่าจากคดีความ 325 คดี บุคคลทั่วไปถูกตั้งข้อหา 220 คดี และตัวกลางผู้ให้บริการถูกตั้งข้อหาอีก 26 คดี ที่เหลือเป็นคดีที่คณะผู้วิจัยไม่สามารถระบุลักษณะของผู้กระทำความผิดได้ว่าอยู่ในกลุ่มใด

จากการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 ถึงเดือนธันวาคม 2554 พบว่ามีคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯทั้งสิ้น 325 คดี เป็นคดีที่เริ่มต้นในปี 2550 จำนวน 12 คดี ปี 2551 จำนวน 32 คดี ปี 2552 จำนวน 80 คดี ปี 2553 อีกจำนวน 104 คดี และปี 2554 จำนวน 97 คดี

แผนภูมิที่ 2.4 จำนวนคดีตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภวดี โมกข์เมธากุล (2556 : 103-109) ได้ศึกษาความรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวนทั้งสิ้น 314 คน ผลการวิจัยพบว่า

1) นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่เกณฑ์คะแนน 18 คะแนน (ร้อยละ 60) จำนวน 294 คน (ร้อยละ 93.63) และนิสิตมีเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$)

2) นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน, อายุต่างกัน, การศึกษาต่างกัน, อาชีพต่างกัน, รายได้ต่อเดือนต่างกัน, มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) แต่นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนรายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันที่เลือกเรียนสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับนิสิตที่เลือกเรียนสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพนอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน, ระดับการศึกษาต่างกัน, อาชีพต่างกัน, รายได้ต่อเดือนต่างกัน, ที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกัน มีเจตคติต่อวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) แต่นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนรายวิชาเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า, ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎหมายในชีวิตประจำวันที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ จึงพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนรายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีเจตคติต่อวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับนิสิตที่มีอายุ 20-29 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

พัฒนศักดิ์ บุปผาสุวรรณ (2546 : 104-105) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ การเผยแพร่ภาพโป๊ในอินเทอร์เน็ต

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในเรื่อง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาในการแนะนำ ให้ความรู้ด้านเพศศึกษา

3. ความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในประเด็นการล่อลวงคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกันเพื่อหลอกไปกระทำการที่เลวร้าย

4. เพศ คณะ ชั้นปี และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตของนิสิตมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศัญฉิลา ศักดิ์ดุลยธรรม (2551 : 92-97) ได้ศึกษาความรู้ การประเมินผลกระทบ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 การวิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ในระดับต่ำ

2. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

3. เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ส่วนอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และเพศ การศึกษา และอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ส่วนอายุ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะแปรผันตามกัน ผลการวิจัยยังพบด้วยว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้สาธารณะเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้น้อยเกินไป ทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอาจจะทำผิดกฎหมายได้โดยไม่รู้ตัว ประชากรที่ศึกษามีความรู้เฉพาะในส่วนของผู้ที่มีสิทธิฟ้องร้องเพื่อดำเนินคดีหากมีการละเมิดโดยการติดต่อ ดัดแปลงภาพในลักษณะที่ทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้อื่นเสื่อมเสียชื่อเสียงและได้รับความอับอายแต่ไม่มีความรู้ในประเด็นความผิดที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น การส่งข้อมูลหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการส่งต่อข้อมูล (Forward mail) ที่เป็นภาพลามกอนาจาร กรณีจริงที่เกิดขึ้นแล้วของการบังคับใช้กฎหมายและการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำการศึกษารู้สึกว่าการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อเสรีภาพในการแสดงออก

ธิติกาญจน์ อัครกุล (2554 : 113) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียน เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้รวมของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เหตุผลในการใช้อินเทอร์เน็ตในการหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง ระยะเวลาที่ใช้ต่อวัน บุคคลที่อยู่ด้วยขณะใช้ สถานที่ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด โดยในประเด็นเกรดเฉลี่ยพบว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมาก สูงที่สุด

คมกริช แม่นยำ (2544) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในการควบคุมและส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีและส่งเสริมให้เด็กสนใจในการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีสาระประโยชน์ และใช้อินเทอร์เน็ตในทางสร้างสรรค์ โดยผู้ปกครองจะพูดคุยหรือเล่าเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ข่าวสารเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตให้เด็กฟังเมื่อพบเห็นข่าวสาร เมื่อได้รับมอบหมายงานจากทางโรงเรียน ผู้ปกครองจะแนะนำ ข้อมูลข่าวสารให้กับเด็ก ผู้ปกครองจะให้เด็กเล่าเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการใช้เน็ตของเด็ก โดยเด็กจะเล่าให้ฟังด้วยความเต็มใจ
2. ผู้ปกครองให้อิสระในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้กำหนดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แต่จะใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับเด็กเป็นบางโอกาส
3. ผู้ปกครองพบว่าเด็กเรียนรู้การใช้เน็ต และจะใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน นอกเหนือจากการใช้ที่บ้าน สาเหตุที่ใช้อินเทอร์เน็ตเนื่องจากความสนุกสนานเพลิดเพลิน บริการที่ใช้บ่อย คือ บริการ เวิลด์ไวด์เว็บ (WWW) และมักจะใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จากการใช้อินเทอร์เน็ต คือ การมีโลกส่วนตัวของตัวเอง และผู้ปกครองมีความเห็นว่าสิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับเด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ต คือ สื่อลามกอนาจาร

ชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์ และสิริธร เจริญรัตน์ (2554 : 20-34) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบในหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากกว่าหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้
3. มหาวิทยาลัยของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้
4. นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้
5. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ นักศึกษาส่วนใหญ่

รับทราบข้อมูลจากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือทางโทรทัศน์

สุระสิทธิ์ ทรงมา และสุภารัตน์ คุ่มบำรุง (2555 : 91-105) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา และบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยฯ จำนวน 521 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านพักและสามารถเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตได้ มีประสบการณ์ใช้งานมากกว่า 5 ปี และใช้งานทุกวัน โดยนักศึกษาใช้งานเฉลี่ยวันละ 3-4 ชั่วโมง ช่วงเวลา 16.01-22.00 น.บุคลากร เฉลี่ย 4 ชั่วโมงขึ้นไปต่อวัน ช่วงเวลา 08.01-16.00 น.ทั้งนักศึกษาและบุคลากรมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ โดยรวมจากสื่อมวลชนมากที่สุด และมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฯ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2. กลุ่มนักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ โดยรวมจากสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่ชั้นปีและคณะต่างกัน มีการรับรู้โดยรวมจากสื่อบุคคล และสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีการรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และคณะต่างกันมีพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ ของนักศึกษาจากสื่อบุคคลและสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ ผ่านทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัยฯ มากที่สุด

3. กลุ่มบุคลากรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และบุคลากรที่อายุต่างกันมีการรับรู้โดยรวมจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีรับรู้โดยรวมจากสื่อมวลชนและสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และบุคลากรที่มีคณะหน่วยงานต่างกันมีการรับรู้โดยรวมจากสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสื่อมวลชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าบุคลากรที่มีประเภทบุคลากรต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ โดยรวมจากสื่อมวลชน สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตของบุคลากร พบว่าบุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยรวมไม่แตกต่างกัน และบุคลากรที่สังกัดคณะ หน่วยงาน และมีประเภทบุคลากรต่างกัันมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ ของบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยบุคลากรต้องการให้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ ผ่านการจัดอบรมมากที่สุด

วรรณภา วันนมาชะ และคณะ (2556 : 53-82) ได้ศึกษาปัจจัยด้านนโยบาย สมรรถนะองค์การ และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์คอมพิวเตอร์ของแต่ละสถาบัน จำนวน 5-10 คน ในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 100 แห่ง ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า

1. ภาวะผู้นำความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคล และสมรรถนะองค์การ มีอิทธิพลทางตรงและสามารถร่วมกันอธิบายความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การได้ร้อยละ 91

2. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ภาวะผู้นำ และสมรรถนะองค์การมีอิทธิพลทางตรงและสามารถร่วมกันอธิบาย ความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับบุคคลได้ร้อยละ 56

3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จของการนำ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ ไปปฏิบัติในระดับองค์การมากที่สุดคือ ภาวะผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : 60-61) ได้ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับสูง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชาญ กลิ่นซ้อน (2550 : 59-60) การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยจำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ c และคณะวิชาแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยจำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับนักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 19,074 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2556 : Online)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973 : 1088) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 500 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ/วิทยาลัย โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งประชากรนักศึกษาตามคณะ/วิทยาลัยที่สังกัดออกเป็น 10 คณะ/วิทยาลัย (รายละเอียดดังตารางที่ 3.1)

ขั้นที่ 2 สุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากสาขาวิชาตามคณะ/วิทยาลัยละ 1 สาขาวิชา

ขั้นที่ 3 จากขั้นที่ 2 สาขาวิชาดังกล่าว สุ่มแบบมีระบบตามรายชื่อนักศึกษาตามชั้นปี (การวิจัยครั้งนี้เน้นศึกษากับนักศึกษาชั้นปี 1 เปรียบเทียบกับชั้นปีอื่นๆ)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย

คณะ/วิทยาลัย	นักศึกษาระดับปริญญาตรี	
	ประชากร*	กลุ่มตัวอย่าง
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	6,149	161
2. คณะวิทยาศาสตร์	4,152	109
3. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2,054	54
4. คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2,855	75
5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1,915	50
6. คณะอุตสาหกรรมเกษตร	774	20
7. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	369	10
8. วิทยาลัยการบริหารและจัดการ	685	18
9. วิทยาลัยนานาชาติ	74	2
10. วิทยาลัยนาโนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง	47	1
รวม	19,074	500

* ที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล สจล.

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ดังนี้

(1) ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนระดับเจตคติและความตระหนักของนักศึกษา

ระดับเจตคติ	ระดับความตระหนัก	เกณฑ์การให้คะแนน	
		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	5	1
เห็นด้วย	มาก	4	2
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	3	3
ไม่เห็นด้วย	น้อย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	1	5

(2) การสร้างเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(2.1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2.2) สร้างข้อคำถามตามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ศึกษา โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามแต่ละส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(3) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

(3.1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

(3.2) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (Cronbach, 1960) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งหมด (Item-total correlation) รายละเอียดคุณภาพของเครื่องมือดังแสดงในตารางที่ 3.3

(3.3) ปรับปรุงแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนข้อ ประเภทข้อความ และคุณภาพของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าความ เชื่อถือได้	ช่วงค่า อำนาจจำแนก
1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	8	-	-
2. เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	16	0.84	0.24-0.69
3. ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	25	0.94	0.35-0.79
4. เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	8	0.74	0.22-0.65

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 500 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การแปลความหมายระดับเจตคติและความตระหนักของนักศึกษา

ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติและความตระหนัก
4.50-5.00	สูงมาก
3.50-4.49	สูง
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	ต่ำ
1.00-1.49	ต่ำมาก

3.4.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

(1) กรณีเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศ และชั้นปีต่างกัน โดยการทดสอบค่าทีชนิดสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) กรณีเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน โดยจะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) หากพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อการเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- 4.2 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
- 4.3 การศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
- 4.4 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพศ			
- ชาย	223	44.60	2
- หญิง	277	55.40	1
รวม	500	100	-
2. คณะ/วิทยาลัย			
- คณะวิศวกรรมศาสตร์	161	32.20	1
- คณะวิทยาศาสตร์	109	21.80	2
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	54	10.80	4
- คณะเทคโนโลยีการเกษตร	75	15.00	3
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	50	10.00	5
- คณะอุตสาหกรรมเกษตร	20	4.00	6
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	10	2.00	8
- วิทยาลัยนานาชาติ	2	0.40	9
- วิทยาลัยการบริหารและจัดการ	18	3.60	7
- วิทยาลัยนาโนเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง	1	0.20	10
รวม	500	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
3. ชั้นปี			
- ชั้นปี 1	212	42.40	1
- ชั้นปี 2	114	22.80	2
- ชั้นปี 3	80	16.00	4
- ชั้นปี 4	94	18.80	3
รวม	500	100	-
4. การรับทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา			
- เคยทราบ	328	65.60	1
- ไม่เคยทราบ	172	34.40	2
รวม	500	100	-
5. สถานที่ที่นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด			
- บ้าน/ที่พักปัจจุบัน	465	93.00	1
- สถานศึกษา	28	5.60	2
- ร้านคอมพิวเตอร์	2	0.40	4
- อื่นๆ	5	1.00	3
รวม	500	100	-
6. รูปแบบของข้อมูลที่นักศึกษาสืบค้นมากที่สุด			
- ข้อความ	49	9.80	4
- ภาพ	18	3.60	5
- เสียง	1	0.20	7
- ข้อความและภาพ	209	41.80	1
- ภาพและเสียง	103	20.60	3
- มัลติมีเดีย	118	23.60	2
- อื่นๆ	2	0.40	6
รวม	500	100	-
8. เกรดเฉลี่ยสะสม			
- ต่ำกว่า 2.50	155	31.00	3
- ระหว่าง 2.50-2.99	203	40.60	1
- ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	142	28.40	2
รวม	500	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

9. อายุ	ปี	S.D.
1.อายุน้อยที่สุด	18	-
2. อายุมากที่สุด	29	-
3. อายุเฉลี่ย	20.24	1.52

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.40 สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 32.20 นักศึกษาชั้นปี 1 คิดเป็นร้อยละ 42.40 นักศึกษาเคยรับทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 65.60 นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้าน/ที่พักปัจจุบันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.00 นักศึกษาสืบค้นข้อมูลในรูปแบบข้อความและภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.80 และส่วนใหญ่ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50-2.99 คิดเป็นร้อยละ 40.60 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ยประมาณ 20 ปี

4.2 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านลักษณะการกระทำผิด	3.63	0.77	สูง	2
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.54	0.50	สูง	4
3. ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	3.55	0.52	สูง	3
4. ด้านการเผยแพร่กฎหมาย	3.88	0.58	สูง	1
รวม	3.61	0.39	สูง	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.12$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการบังคับใช้กฎหมาย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา ด้านลักษณะการกระทำผิด จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านลักษณะการกระทำผิด	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น เป็นสิ่งที่ สนุกสนานและท้าทายความสามารถ	3.96	1.12	สูง	2
2. การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคล อื่น เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ	4.15	1.10	สูง	1
3. การกำหนดให้มีการแสดงตัวผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Authentication) ตาม พ.ร.บ. นี้ เป็นสิ่งที่น่ารำคาญ	3.40	0.94	ปานกลาง	3
4. เกมที่เนื้อหารุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่น่าจะ เข้าข่ายที่จะมีความผิดตาม พ.ร.บ.นี้	3.01	1.09	ปานกลาง	4
รวม	3.63	0.77	สูง	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.63$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 2 ข้อ และอยู่ใน ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 2 การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น เป็นสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถ

ลำดับที่ 2 ข้อ 1 การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น เป็นสิ่งที่สนุกสนานและท้าทาย ความสามารถ

ลำดับที่ 3 ข้อ 3 การกำหนดให้มีการแสดงตัวผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Authentication) ตาม พ.ร.บ. นี้ เป็นสิ่งที่น่ารำคาญ

ลำดับที่ 4 ข้อ 4 เกมที่เนื้อหารุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่น่าจะเข้าข่ายที่จะมีความผิด ตาม พ.ร.บ.นี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา ด้านการบังคับใช้กฎหมาย จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความยุ่งยากไม่สะดวกในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	3.35	1.00	ปานกลาง	4
2. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบเพื่อรองรับ ทั้งที่ไม่จำเป็น	3.33	0.90	ปานกลาง	5
3. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความปลอดภัยในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ภายในองค์กร	4.21	0.70	สูง	1
4. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจเกิดความมั่นใจในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์	4.17	0.70	สูง	2
5. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์จะทำให้อาชญากรรมและการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ลดน้อยลง	3.75	0.86	สูง	3
6. การที่พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปิดเว็บไซต์ได้นั้น อาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน	2.45	0.91	ต่ำ	6
รวม	3.54	0.50	สูง	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 ข้อ, อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 ข้อ 3 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความปลอดภัยในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ภายในองค์กร ลำดับที่ 2 ข้อ 4 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจเกิดความมั่นใจในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ลำดับที่ 3 ข้อ 5 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์จะทำให้อาชญากรรมและการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ลดน้อยลง ลำดับที่ 4 ข้อ 1 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความยุ่งยากไม่สะดวกในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ลำดับที่ 5 ข้อ 2 พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบเพื่อรองรับ ทั้งที่ไม่จำเป็น ลำดับที่ 6 ข้อ 6 การที่ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปิดเว็บไซต์ได้นั้น อาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้มีอำนาจในการเรียก ข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการ เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องได้	3.68	0.80	สูง	3
2. พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ สามารถทำสำเนา ข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/หรือข้อมูลการจราจรทาง คอมพิวเตอร์ได้ ในกรณีที่มีเหตุให้เชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิด	3.70	0.83	สูง	2
3. พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ สามารถเปิดเผย ข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/หรือข้อมูลการจราจรทาง คอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการแก่สาธารณชนได้	2.50	1.09	ปานกลาง	4
4. ในการปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ ควร มีการติดตามตรวจสอบจากองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่าง เข้มงวด	4.34	0.65	สูง	1
รวม	3.55	0.52	สูง	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านบทบาทหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.34$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 4 ในการปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ ควรมีการติดตามตรวจสอบ จากองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด

ลำดับที่ 2 ข้อ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ สามารถทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/ หรือข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ได้ ในกรณีที่มีเหตุให้เชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิด

ลำดับที่ 3 ข้อ 1 พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้มีอำนาจในการเรียกข้อมูลการจราจรทาง คอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ลำดับที่ 4 ข้อ 3 พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ สามารถเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/ หรือข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการแก่สาธารณชนได้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา ด้านการเผยแพร่กฎหมาย จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการเผยแพร่กฎหมาย	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. ควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในรายวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสม	4.14	0.65	สูง	1
2. การเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ที่สถาบันจัด	3.61	0.72	สูง	2
รวม	3.88	0.58	สูง	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.14$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 1 ควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ในรายวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสม

ลำดับที่ 2 ข้อ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ที่สถาบันจัด

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	เพศ	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านลักษณะการกระทำผิด	ชาย	223	3.36	0.85	7.27*	0.00
	หญิง	277	3.85	0.63		
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	ชาย	223	3.41	0.50	5.60*	0.00
	หญิง	277	3.65	0.47		
3. ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	ชาย	223	3.51	0.56	1.71	0.09
	หญิง	277	3.59	0.49		
4. ด้านการเผยแพร่กฎหมาย	ชาย	223	3.81	0.59	2.30*	0.02
	หญิง	277	3.93	0.57		
รวม	ชาย	223	3.47	0.40	7.47*	0.00
	หญิง	277	3.72	0.35		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน
จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	ชั้นปี	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านลักษณะการกระทำผิด	ชั้นปี 1	212	3.61	0.80	0.51	0.61
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.65	0.76		
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	ชั้นปี 1	212	3.56	0.50	0.72	0.47
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.53	0.49		
3. ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	ชั้นปี 1	212	3.54	0.49	0.44	0.66
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.56	0.54		
4. ด้านการเผยแพร่กฎหมาย	ชั้นปี 1	212	3.84	0.55	1.20	0.23
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.90	0.60		
รวม	ชั้นปี 1	212	3.60	0.42	0.28	0.78
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.61	0.37		

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ด้านลักษณะการกระทำผิด	ระหว่างกลุ่ม	0.726	2	0.363	0.605	0.546
	ภายในกลุ่ม	298.091	497	0.600		
	รวม	298.817	499			
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	0.480	2	0.240	0.971	0.379
	ภายในกลุ่ม	122.850	497	0.247		
	รวม	123.330	499			
3. ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	0.929	2	0.464	1.716	0.181
	ภายในกลุ่ม	134.523	497	0.271		
	รวม	135.452	499			
4. ด้านการเผยแพร่กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	0.901	2	0.451	1.332	0.265
	ภายในกลุ่ม	168.234	497	0.338		
	รวม	169.135	499			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.377	2	0.188	1.227	0.294
	ภายในกลุ่ม	76.318	497	0.154		
	รวม	76.695	499			

จากตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

4.3 การศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	4.28	0.65	สูง	1
2. ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	4.18	0.73	สูง	2
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูล	4.09	0.71	สูง	3
4. ด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.86	0.74	สูง	4
รวม	4.12	0.63	สูง	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.12$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	4.18	0.75	สูง	7
2. การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	4.27	0.74	สูง	5
3. การเปิดเผยแพร่การป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	3.94	0.94	สูง	9
4. การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ	4.27	0.80	สูง	6
5. การเข้าไปปลอมแปลงบิดเบือนข้อมูล	4.38	0.86	สูง	3
6. การเข้าไปแก้ไข หรือปรับแก้โปรแกรมการทำงาน โดยเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติงานของเครื่องในขณะที่กำลังประมวลผลอยู่	4.15	0.89	สูง	8
7. การเข้าไปนำความลับของหน่วยงานรัฐและเอกชนโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง	4.49	0.88	สูง	1
8. การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น	4.45	0.89	สูง	2
9. การทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของ - ผู้อื่นโดยมิชอบ	4.35	0.88	สูง	4
รวม	4.28	0.65	สูง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 7 การเข้าไปนำความลับของหน่วยงานรัฐและเอกชนโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

ลำดับที่ 2 ข้อ 8 การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น

ลำดับที่ 3 ข้อ 5 การเข้าไปปลอมแปลงบิดเบือนข้อมูล

ลำดับที่ 4 ข้อ 9 การทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

ลำดับที่ 5 ข้อ 2 การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การนำเข้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	4.34	0.88	สูง	2
2. การนำเข้าข้อมูลลามกอนาจารสู่ระบบคอมพิวเตอร์	3.99	0.99	สูง	4
3. การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น	4.03	0.93	สูง	3
4. การส่งไวรัสคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งเพื่อลบข้อมูล หรือหยุดการทำงานของระบบต่างๆ	4.38	0.90	สูง	1
รวม	4.18	0.73	สูง	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 4 การส่งไวรัสคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งเพื่อลบข้อมูล หรือหยุดการทำงานของระบบต่างๆ

ลำดับที่ 2 ข้อ 1 การนำเข้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ลำดับที่ 3 ข้อ 3 การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

ลำดับที่ 4 ข้อ 2 การนำเข้าข้อมูลลามกอนาจารสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการเผยแพร่ข้อมูล จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการเผยแพร่ข้อมูล	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	4.31	0.91	สูง	2
2. การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ	4.37	0.87	สูง	1
3. การจัดจำหน่ายและ/หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่ใช้กระทำความผิด	4.03	0.94	สูง	4
4. หน้าที่ผู้ให้บริการไม่มีการเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์	3.72	0.88	สูง	6
5. การกล่าวร้ายป้ายสีบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหายผ่านทางอินเทอร์เน็ต	4.00	0.96	สูง	5
6. การนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต	4.16	0.90	สูง	3
รวม	4.09	0.71	สูง	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 2 การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

ลำดับที่ 2 ข้อ 1 การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ลำดับที่ 3 ข้อ 6 การนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

ลำดับที่ 4 ข้อ 3 การจัดจำหน่ายและ/หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่ใช้กระทำความผิด

ลำดับที่ 5 ข้อ 5 การกล่าวร้ายป้ายสีบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหายผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ	4.53	0.89	สูงมาก	1
2. ผู้ให้บริการที่ใจใส่นับสนุน หรือยินยอมให้ผู้ให้บริการกระทำผิด	4.08	0.89	สูง	2
3. การเล่นเกมที่มีความรุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.26	1.17	ปานกลาง	6
4. การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศในประเทศต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต	3.51	1.11	สูง	5
5. การเล่นพนันในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต	3.73	1.00	สูง	4
6. การซื้อบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต	4.06	1.05	สูง	3
รวม	3.86	0.74	สูง	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับสูง จำนวน 4 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก ดังนี้

ลำดับที่ 1 ข้อ 1 การกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ

ลำดับที่ 2 ข้อ 2 ผู้ให้บริการที่ใจใส่นับสนุน หรือยินยอมให้ผู้ให้บริการกระทำผิด

ลำดับที่ 3 ข้อ 6 การซื้อบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ลำดับที่ 4 ข้อ 5 การเล่นพนันในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต

ลำดับที่ 5 ข้อ 4 การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศในประเทศต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	เพศ	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	ชาย	223	4.28	0.56	0.02	0.99
	หญิง	277	4.28	0.71		
2. ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	ชาย	223	4.10	0.65	2.20*	0.03
	หญิง	277	4.25	0.78		
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูล	ชาย	223	4.06	0.62	0.92	0.36
	หญิง	277	4.12	0.77		
4. ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	ชาย	223	3.73	0.68	3.63*	0.00
	หญิง	277	3.97	0.76		
รวม	ชาย	223	4.07	0.54	1.69	0.09
	หญิง	277	4.16	0.70		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	ชั้นปี	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	ชั้นปี 1	212	4.27	0.60	0.25	0.80
	ชั้นปีอื่นๆ	288	4.28	0.68		
2. ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	ชั้นปี 1	212	4.19	0.66	0.03	0.98
	ชั้นปีอื่นๆ	288	4.18	0.77		
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูล	ชั้นปี 1	212	4.11	0.69	0.51	0.61
	ชั้นปีอื่นๆ	288	4.08	0.72		
4. ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	ชั้นปี 1	212	3.84	0.72	0.49	0.63
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.87	0.75		
รวม	ชั้นปี 1	212	4.12	0.59	0.09	0.93
	ชั้นปีอื่นๆ	288	4.12	0.67		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ด้านการให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์
ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2.914	2	1.457	3.482*	0.031
	ภายในกลุ่ม	207.929	497	0.418		
	รวม	210.842	499			
2. ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2.458	2	1.229	2.330	0.098
	ภายในกลุ่ม	262.134	497	0.527		
	รวม	264.592	499			
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	2.634	2	1.317	2.639	0.072
	ภายในกลุ่ม	247.966	497	0.499		
	รวม	250.600	499			
4. ด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	1.518	2	0.759	1.403	0.247
	ภายในกลุ่ม	268.808	497	0.541		
	รวม	270.326	499			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.387	2	1.193	2.987	0.051
	ภายในกลุ่ม	198.543	497	0.399		
	รวม	200.930	499			

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์

ด้าน	เกรดเฉลี่ยสะสม			
	\bar{X}	< 2.50	2.50-2.99	≥ 3.00
		4.26	4.21	4.39
การเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์	< 2.50	4.26	.05	-.14
	2.50-2.99	4.21		-.18
	≥ 3.00	4.39		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นเอกสารถึงส่วนเวสท์หรือบริการเชิงนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50-2.99 กับนักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป โดยนักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50-2.99

4.4 การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา	3.68	0.61	สูง	2
2. ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป	4.16	0.55	สูง	1
รวม	3.86	0.54	สูง	-

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป และด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การทำรายงานหรือชิ้นงานที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี	4.21	0.77	สูง	1
2. การทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะได้ดี	3.68	0.93	สูง	3
3. การที่อาจารย์มอบหมายงานให้ทำโดยต้องใช้อินเทอร์เน็ตนั้น เป็นเรื่องเกินความจำเป็น	3.29	1.05	ปานกลาง	5
4. การทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต มีความยุ่งยากในการทำงานร่วมกันมากกว่าการทำงานกลุ่มที่ไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต	3.39	1.04	ปานกลาง	4
5. ถ้าเลือกได้นักศึกษาเลือกที่จะหลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชาที่ต้องใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	3.84	1.02	สูง	2
รวม	3.68	0.61	สูง	-

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลำดับที่ 1 ข้อ 1 การทำรายงานหรือชิ้นงานที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี
- ลำดับที่ 2 ข้อ 5 ถ้าเลือกได้นักศึกษาเลือกที่จะหลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชาที่ต้องใช้สื่ออินเทอร์เน็ต
- ลำดับที่ 3 ข้อ 2 การทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะได้ดี
- ลำดับที่ 4 ข้อ 4 การทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต มีความยุ่งยากในการทำงานร่วมกันมากกว่าการทำงานกลุ่มที่ไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต
- ลำดับที่ 5 ข้อ 3 การที่อาจารย์มอบหมายงานให้ทำโดยต้องใช้อินเทอร์เน็ตนั้น เป็นเรื่องเกินความจำเป็น

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกรวดเร็ว	4.70	0.51	สูงมาก	1
2. การค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ถึงแม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายอยู่บ้างแต่ก็เป็นการใช้จ่ายที่คุ้มค่า	4.16	0.79	สูง	2
3. การสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการกระทำที่ได้ไม่คุ้มเสีย เปรียบเสมือนการขี่ช้างจับตั๊กแตน	3.63	1.05	สูง	3
รวม	4.16	0.55	สูง	-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับสูง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ข้อ 1 การค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกรวดเร็ว
- ลำดับที่ 2 ข้อ 2 การค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ถึงแม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายอยู่บ้างแต่ก็เป็นการใช้จ่ายที่คุ้มค่า
- ลำดับที่ 3 ข้อ 3 การสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการกระทำที่ได้ไม่คุ้มเสีย เปรียบเสมือนการขี่ช้างจับตั๊กแตน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	เพศ	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา	ชาย	223	3.68	0.65	0.02	0.98
	หญิง	277	3.68	0.58		
2. ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป	ชาย	223	4.22	0.56	2.06*	0.04
	หญิง	277	4.12	0.53		
รวม	ชาย	223	3.88	0.56	0.76	0.45
	หญิง	277	3.85	0.52		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	ชั้นปี	n	\bar{X}	S	t	Sig.
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา	ชั้นปี 1	212	3.65	0.56	0.97	0.33
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.71	0.65		
2. ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป	ชั้นปี 1	212	4.18	0.50	0.55	0.58
	ชั้นปีอื่นๆ	288	4.15	0.58		
รวม	ชั้นปี 1	212	3.85	0.48	0.48	0.63
	ชั้นปีอื่นๆ	288	3.87	0.58		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.191	2	0.095	0.254	.775
	ภายในกลุ่ม	186.355	497	0.375		
	รวม	186.546	499			
2. ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	1.066	2	0.533	1.796	0.167
	ภายในกลุ่ม	147.486	497	0.297		
	รวม	148.552	499			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.340	2	0.170	0.582	0.559
	ภายในกลุ่ม	145.058	497	0.292		
	รวม	145.398	499			

จากตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป และภาพรวมไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยสรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 5.1 สรุป
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 3) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

5.1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 2) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 3) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

5.1.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 19,074 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973 : 1088) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 500 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ/วิทยาลัย

5.1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.84 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24-0.69

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.94 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.35-0.79

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.74 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.65

5.1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 500 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวน

5.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) วิเคราะห์ระดับเจตคติ และความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) เปรียบเทียบเจตคติ และความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

3.1) เปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2) เปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

5.1.8 สรุปผลการวิจัย

- 1) นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
- 2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 3) นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
- 4) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
7. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

1) จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการบังคับใช้กฎหมาย ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้สึกหรือทำที่ที่ดีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อย่างเคร่งครัด โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในสถาบันโดยตรง มีระบบการลงทะเบียนการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตที่มีการตรวจสอบย้อนหลังได้ อีกทั้งยังมีการเผยแพร่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้กับนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันทราบในหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ หนังสือแจ้งเวียน การอบรมสัมมนา การสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น สอดคล้องกับ วิทวัส บุญญสถิตย์ (2552 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสัมฤทธิ์ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาในด้านนโยบายของรัฐบาลไว้ว่า ภาครัฐควรส่งเสริมให้ให้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อดูแลรับผิดชอบด้านเนื้อหาบนระบบเครือข่าย โดยควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภทของเนื้อหาที่ต้องห้ามไม่ให้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ให้ชัดเจน อีกทั้งยังควรกำหนดให้ผู้ให้บริการบนระบบเครือข่ายซึ่งให้บริการในส่วนที่มีความเสี่ยงว่าจะเกิดการกระทำผิดต่อชื่อเสียงได้สูงต้องลงทะเบียนกับหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ในการติดตามและเฝ้าระวัง และร่วมกันหาหรือแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดต่อชื่อเสียงในรูปแบบต่างๆ และในด้านมาตรการทางสังคม องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสถาบันต่างๆ ในสังคมควรจะร่วมกันรณรงค์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีหรือวัฒนธรรมในการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคม สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภวุฒิ โมกข์เมธากุล (2556 : 103-109) ที่ศึกษาความรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่เกณฑ์คะแนน 18 คะแนน (ร้อยละ 60) จำนวน 294 คน (ร้อยละ 93.63) และนิสิตมีเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$)

ส่วนในกรณีพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น อาจเป็นเพราะจากลักษณะของเจตคติที่เป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อประเมินผลสำเร็จแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกร่างกายในที่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรม (เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์, 2527 : 66-67) โดยนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เมื่อได้รับการกระตุ้นจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แล้ว ความรู้สึกภายในที่อให้เกิดแรงจูงใจและการแสดงพฤติกรรมจะแตกต่างกัน สอดคล้องกับ ปริมาพร มุฑุจิตต์ (2556 : 107) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการวิจัยของ นัยนา ชำของ (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีจรรยาบรรณสูงกว่าเพศชาย

2) จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และภาพรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นหรือความสำนึกของต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีประสบการณ์การรับรู้ มีความสนใจ รวมทั้งใส่ใจและเห็นความจำเป็นและความสำคัญที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งผลการวิจัยนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105) ที่ศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า ความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในประเด็นการล่อลวงคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกันเพื่อหลอกไปกระทำสิ่งที่เลวร้าย นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนในกรณีทีพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์เป็นเรื่องของจริยธรรมในการใช้สารสนเทศของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสังคม ซึ่งแนวโน้มการแสดงออกทางสังคมของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงก็มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์ (2555 : 70-80) ที่ศึกษาการรับรู้และความตระหนักของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ด้านการใช้งานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 3 ประเด็น คือ ปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ในเนื้อหาในการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และต้องปลูกฝังจริยธรรมในด้านการใช้งานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตั้งแต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับประถมศึกษาเป็นต้นมา และสอดคล้องกับการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105). ที่ศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า เพศ คณะ ชั้นปี และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตของนิสิต มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับกรณีที่นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ โดยเฉพาะความรู้ในด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การเจาะระบบข้อมูล การขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น การทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยมีขอบ เป็นต้น ดังนั้น ความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่แตกต่างกันจึงอาจส่งผลถึงความคิดเห็นหรือความสำนึกของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในเรื่อง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาในการแนะนำ ให้ความรู้ด้านเพศศึกษา ส่วนความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในประเด็นการล่อลวงคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกันเพื่อหลอกไปกระทำการที่เลวร้าย และพบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตของนิสิตมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ รุติกาญจน์ อัครกุล (2554 : 113) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด โดยพบว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมาก สูงที่สุด

3) นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป และภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่มีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับชีวิตประจำวันของนักศึกษามาก โดยในด้านการเรียนรู้ นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการศึกษาค้นคว้า การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน การต่อสื่อสารกับทางสถาบัน เป็นต้น ส่วนในด้านการดำเนินชีวิต นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ เช่น การสนทนา การส่งข้อความ การค้นหาสถานที่ การสั่งซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวก็สอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : 60-61) ที่ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับ ชาญ กลิ่นซ้อน (2550 : 59-60)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

ส่วนกรณีที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้แตกต่างกันตามธรรมชาติ จึงส่งผลให้มีความรู้สึกว่าตนเองมีการสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : 60-61) ที่ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ มะลิสยา ไชยวิเศษ (2553 : 55-56) ได้ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดยโสธร และพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถาบันควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อย่างลึกซึ้ง เพราะนักศึกษาจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าวทั้งในขณะที่มีสถานภาพนักศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพ นักศึกษาจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้ถูกต้องและครบถ้วน โดยอาจจะเน้นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนปกติ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

- (1) ควรมีศึกษาวิจัยในด้านการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- (2) ควรมีการศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- (3) ควรทำการศึกษาความรู้และเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีต่อกฎหมายอื่นๆ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. 2548. **เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- คมกริช แม่นยำ. 2544. “พฤติกรรมของผู้ปกครองในการควบคุมและส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.”
- จรรยา ชื่นจำเริญ. 2546. “ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนเพื่อสร้างความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา.” การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จันทน์ เกียรติโพธา. 2542. “ความตระหนักในมลพิษทางอากาศของตำรวจจราจรกรุงเทพมหานคร.” ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ และสิริธร เจริญรัตน์. 2554. “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**. 31(1) : 20-34.
- ชม ภูมิภาค. 2523. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญ กลิ่นซ้อน. 2550. “การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีสคัยน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชูชาติ ศิลปพิเชฐ. 2546. “เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. 2527. **การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตติกาญจน์ อัครกุล. 2554. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถวิล ธาราโกชน. 2532. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ทองศักดิ์ ประสบกิตติคุณ. 2534. “การประเมินค่าความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตราด.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทักษิณ สวานานนท์ และฐานิสรา เกียรติบาร์มี. 2546. **พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต**. กรุงเทพฯ : วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.

- นัยนา ข้าของ. 2550. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา
ชลบุรี เขต 1.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. **ปทานุกรมการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พระนครการพิมพ์.
บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**.
กรุงเทพมหานคร : เกษมศรีอนันต์.
- เบญจรัตน์ ธารารักษ์. 2552. “ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการ กระทำ
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของบุคลากรในสำนักงานมหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐ
ประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปริมาพร มุฑุจิตต์. 2556. “การใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย. 2552. “พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนใน
สังกัดเทศบาลนครนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
วิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรรณิ ลีกิจวัฒน์. 2551. **จิตลักษณะและสถานการณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบ
อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ. 2546. “ความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรม
บนอินเทอร์เน็ต.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพบุลย์ อินทวิชา. 2517. **หลักและวิธีจัดเจตคติ**. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ไพวรรณ ธรรมวิฐาน. 2544. “ความตระหนักถึงผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อ
สิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญ
ศึกษา จังหวัดนครพนม.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2535. **สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ 12 สิงหาคม
2535**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531. **เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน่วยที่ 8-15 : เจตคติกับพฤติกรรมมนุษย์, โดยสุนทรี
โคมิน.
- มะลิสา ไชยวิเศษ. 2553. “เจตคติและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดยโสธร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณภา หวันมาชะเอม อนุ เจริญวงศ์ระยับ และณัฐธิดา สุวรรณโณ. 2556. “ปัจจัยด้านนโยบายสมรรถนะองค์กร และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา.” **วารสารวิทยาลัยการจัดการ**. 30(1) : 53-82.
- วิหวัศ บุญญสถิตย์. 2552. “การศึกษาสัมฤทธิ์ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” เอกสารวิชาการการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง รุ่น 12 วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.
- ศัญฉานิลท์ ศักดิ์ดุษฎีธรรม. 2551. “ความรู้ การประเมินผลกระทบและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวุฒิ โมกข์เมธากุล. 2556. “ความรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 32(4) : 103-109.
- สำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2556. **ข้อมูลสถิติจำนวนนักศึกษา**. <http://www.reg.kmitl.ac.th/rule/index.php>
- สาวตรี สุขศรี และคณะ. 2555. **อาชญากรรมคอมพิวเตอร์?** งานวิจัยหัวข้อ “ผลกระทบจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และนโยบายของรัฐกับสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น” กรุงเทพฯ : โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน (iLaw) ในมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2556. **สรุปผลที่สำคัญสำรวจการมีผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2556**. กรุงเทพฯ : สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. 2529. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์. 2555. “การรับรู้และความตระหนักของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ด้านการใช้งานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.” **วารสารการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีศึกษา**. 2(4) : 70-80.
- สุภาพร คูพิมาย และนภาพร นิลภรณ์กุล. 2552. “ความรู้ความเข้าใจของผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550.” รายงานการวิจัย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- สุระสิทธิ์ ทรงม้า และสุภารัตน์ คุ่มบำรุง. 2555. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษา และบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.” *วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 8(2) : 91-105.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. 2533. *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2523. *การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ ตอนที่ 4: เจตคติ, โดย นवलจันทร์ โททา.
- Cronbach, Lee J. 1960. *Essential of Psychological Testing*. New York : Harper & Brothers Publisher.
- David, Edwards. E. 1968. *General Psychology*. New York : The McMilland Company Collier-McMilland Limited.
- Foster, Charles R. 1952. *Psychology of Life Adjustment*. Chicago : America Technical Society.
- Good, V. 1973. *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book.
- Krathwohl, D.R.et al. 1973. *Taxonomy of Education Objective : The Classification of Education Goals. Hand Book 2, Affective Domain*. New York: Daved Makay.
- Lindgren, Henry Clay. 1976. *Education Psychology in the Classroom*. Manila : National Book Store.
- Mark, H. 1980. *Cognition, Convention and Communication*. New York : Praeger.
- Robbin, Stephen P. 1993. *Organizational Behavior*. 6th edition. New Jersey: A imon & Schuster.
- Thurstone, L.L. 1967. *Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley Sons.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics : An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York : Harper and Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามนักศึกษา
เกี่ยวกับเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์
และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 3 ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 4 เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง และกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามสภาพจริงในปัจจุบันของนักศึกษา

1. เพศของนักศึกษา 1. ชาย 2. หญิง
2. ชั้นปี 1. ชั้นปี 1 2. ชั้นปี 2
 3. ชั้นปี 3 4. ชั้นปี 4
 5. อื่นๆ (ระบุ).....
3. อายุของนักศึกษา.....ปี (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี)
4. คณะ/วิทยาลัย 1. วิศวกรรมศาสตร์ 2. วิทยาศาสตร์
 3. สถาปัตยกรรมศาสตร์ 4. เทคโนโลยีการเกษตร
 5. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม 6. อุตสาหกรรมเกษตร
 7. เทคโนโลยีสารสนเทศ 8. วิทยาลัยนานาชาติ
 9. วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
 10. วิทยาลัยนาโนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นักศึกษาเคยรับทราบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 หรือไม่

1. เคยทราบ 2. ไม่เคยทราบ

6. สถานที่ที่นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด

1. บ้าน/ที่พักปัจจุบัน 2. สถานศึกษา
 3. ร้านคอมพิวเตอร์ 4. ที่บ้านเพื่อน
 5. ที่อื่นๆ (ระบุ).....

7. รูปแบบของข้อมูลที่นักศึกษาสืบค้นมากที่สุด

1. ข้อความ 2. ภาพ
 3. เสียง 4. ข้อความและภาพ
 5. ภาพและเสียง 6. มัลติมีเดีย
 7. อื่นๆ (ระบุ).....

8. ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีนับถึงปัจจุบัน)

1. ต่ำกว่า 2.50 2. ระหว่าง 2.50-2.99
 3. ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่นักศึกษาเลือก

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ฉันรู้สึกว่า การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น เป็นสิ่งที่สนุกสนานและท้าทายความสามารถ					
2. การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ					
3. ฉันรู้สึกว่าการกำหนดให้มีการแสดงตัวผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Authentication) ตาม พ.ร.บ. นี้ เป็นสิ่งที่น่ารำคาญ					
4. ฉันคิดว่าเกมที่เนื้อหารุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่น่าจะเข้าข่ายที่จะมีความผิดตาม พ.ร.บ. นี้					
5. ฉันรู้สึกว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความยุ่งยากไม่สะดวกในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต					
6. ฉันรู้สึกว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบเพื่อ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็น ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<p>รองรับ ทั้งที่ไม่จำเป็น</p> <p>7. ฉันรู้สึกว่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทำให้เกิดความปลอดภัยในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ภายในองค์กร</p> <p>8. ฉันรู้สึกว่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจเกิดความมั่นใจในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>9. ฉันรู้สึกว่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะทำให้อาชญากรรมและการทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ลดน้อยลง</p> <p>10.ฉันรู้สึกว่การที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปิดเว็บไซต์ได้นั้น อาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน</p> <p>11.ฉันเชื่อมั่นว่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. นี้มีอำนาจในการเรียกข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>12.ฉันคิดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. นี้ สามารถทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/หรือข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ได้ ในกรณีที่มีเหตุให้เชื่อได้ว่มีการทำความผิด</p> <p>13.ฉันคิดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. นี้ สามารถเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ/หรือข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการแก่สาธารณชนได้</p> <p>14.ฉันคิดว่าในการปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. นี้ ควรจะมีการติดตามตรวจสอบจากองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด</p> <p>15.ฉันคิดว่าควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในรายวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสม</p> <p>16.ฉันจะเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่สถาบันจัด</p>					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์

กรุณาอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ และพิจารณาว่าข้อความนั้นๆ เป็นจริงสำหรับตัวนักศึกษาหรือไม่ เพียงใด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่นักศึกษาเลือก

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p><u>ท่านตระหนักว่าการกระทำต่อไปนี้เป็นการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากน้อยเพียงใด</u></p>						
17. การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ						
18. การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ						
19. การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ						
20. การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ						
21. การเข้าไปปลอมแปลงบิดเบือนข้อมูล						
22. การเข้าไปแก้ไข หรือปรับแก้โปรแกรมการทำงาน โดยเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติงานของเครื่องในขณะที่กำลังประมวลผลอยู่						
23. การเข้าไปนำความลับของหน่วยงานรัฐและเอกชนโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง						
24. การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น						
25. การทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ						
26. การนำเข้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์						
27. การนำเข้าข้อมูลลามกอนาจารสู่ระบบคอมพิวเตอร์						
28. การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น						
29. การส่งไวรัสคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งเพื่อลบข้อมูล หรือหยุดการทำงานของระบบต่างๆ						
<p><u>ท่านตระหนักว่าการกระทำต่อไปนี้เป็นการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากน้อยเพียงใด</u></p>						
30. การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์						
31. การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ						
32. การจัดจำหน่ายและ/หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่ใช้กระทำความผิด						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33.หน้าที่ผู้ให้บริการไม่มีการเก็บข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์					
34.การกล่าวร้ายป้ายสีบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหายผ่านทางอินเทอร์เน็ต					
35.การนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต					
36.การกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ					
37.ผู้ให้บริการที่จงใจสนับสนุน หรือยินยอมให้ผู้ให้บริการกระทำความผิด					
38.การเล่นเกมที่มีความรุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
39.การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศในประเทศต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต					
40.การเล่นพนันในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต					
41.การซื้อบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต					

ตอนที่ 4 เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่นักศึกษาเลือก

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การทำรายงานหรือชิ้นงานที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฉันทันเกิดการเรียนรู้ได้ดี					
2. การทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะได้ดี</p> <p>3. ฉันรู้สึกว่าการที่อาจารย์การทำงานกลุ่มให้ทำโดยต้องใช้ อินเทอร์เน็ตนั้น เป็นเรื่องเกินความจำเป็น</p> <p>4. ฉันรู้สึกว่าการทำงานกลุ่มที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต มีความยุ่งยาก ในการทำงานร่วมกันมากกว่าการทำงานกลุ่มที่ไม่ต้องใช้ อินเทอร์เน็ต</p> <p>5. ถ้าเลือกได้ฉันจะหลีกเลี่ยงไม่เลือกเรียนวิชาที่ต้องใช้สื่อ อินเทอร์เน็ต</p> <p>6. ฉันรู้สึกว่าการค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทาง อินเทอร์เน็ต ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกรวดเร็ว</p> <p>7. ฉันรู้สึกว่าการค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทาง อินเทอร์เน็ต ถึงแม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายอยู่บ้างแต่ก็เป็นการใช้ จ่ายที่คุ้มค่า</p> <p>8. การสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต เป็นการกระทำที่ได้ไม่คุ้มเสีย เปรียบเสมือนการ ชี้อ้างจับตักแตน</p>					
---	--	--	--	--	--

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างยิ่ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. ๒๕๕๐

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“**ระบบคอมพิวเตอร์**” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“**ข้อมูลคอมพิวเตอร์**” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“**ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์**” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลาชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“**ผู้ให้บริการ**” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“**ผู้ใช้บริการ**” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“**รัฐมนตรี**” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ และมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ และมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าจะความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลัง และไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑)(๒)(๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือ บุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกราชอาณาจักรและ

(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษจะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๗) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๘) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำได้ให้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาทันทีให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ(๘) ส่งสำเนาทันทีรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐาน

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น

การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๘ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน

หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีการสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีการสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลายหรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้

ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ่างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจมีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้

ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ให้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง

ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาทและปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการจับ ควบคุม ค้น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีมีอำนาจ ร่วมกัน กำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญ ของการประกอบกิจการ และการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก่ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่น ในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อ เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควร กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้